

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

21. februar 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 84/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2022/C 84/02 Rettens nye medlemmers edsaflæggelse 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 84/03 Forenede sager C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 og C-840/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2021 — straffesag mod PM (C-357/19) RO (C-357/19), SP (C-357/19), TQ (C-357/19), KI (C-379/19), LJ (C-379/19), JH (C-379/19), IG (C-379/19), FQ (C-811/19), GP (C-811/19), HO (C-811/19), IN (C-811/19) og NC (C-840/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție, Tribunalul Bihor — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – beslutning 2006/928/EF – mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områderne retsreform og bekæmpelse af korruption – karakter og retsvirkninger – bindende for Rumænien – retsstat – dommeres uafhængighed – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – bekæmpelse af korruption – beskyttelse af Unionens finansielle interesser – artikel 325, stk. 1, TEUF – BFI-konventionen – straffesager – domme afsagt af Curtea Constituțională (forfatningsdomstol, Rumænien) vedrørende lovligheden af anvendelsen af visse beviser og sammensætningen af dommerkollegier på området for alvorlig korruption – de nationale domstoles forpligtelse til at sikre den fulde virkning af afgørelserne fra Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) – dommeres disciplinæransvar i tilfælde af manglende overholdelse af disse afgørelser – beføjelse til at undlade at anvende afgørelser fra Curtea Constituțională (forfatningsdomstol), som ikke er i overensstemmelse med EU-retten – princippet om EU-rettens forrang) 3

2022/C 84/04	Forenede sager C-478/19 og C-479/19: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. december 2021 — UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – frie kapitalbevægelser – lukkede kollektive investeringsfonde – åbne kollektive investeringsfonde – investeringer i fast ejendom – realkredit- og tinglysningsafgifter – skatte- og afgiftsmæssig fordel udelukkende forbeholdt lukkede ejendomsfonde – forskelsbehandling – sammenlignelige situationer – objektive differentieringskriterier)	4
2022/C 84/05	Sag C-724/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. december 2021 — straffesag mod HP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien [Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – europæisk efterforskningskendelse – direktiv 2014/41/EU – artikel 2, litra c), nr. i) – begrebet »udstedelsesmyndighed« – artikel 6 – betingelser for udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse – artikel 9, stk. 1 og 3 – anerkendelse af en europæisk efterforskningskendelse – europæisk efterforskningskendelse med henblik på at indhente trafik- og lokaliseringsdata i forbindelse med telekommunikation udstedt af en offentlig anklager, der er udpeget som »udstedelsesmyndighed« i den nationale retsakt, der gennemfører direktiv 2014/41 – anordning af den efterforskningsforanstaltning, der er omhandlet i nævnte kendelse, henhører under retternes enekompetence inden for rammerne af en lignende national sag]	5
2022/C 84/06	Sag C-874/19 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2021 — Aeris Invest Sàrl mod Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) (Appel – Den Økonomiske og Monetære Union – bankunion – genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber – den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter og visse investeringsselskaber (SRM) – Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) – afviklingsprocedure, som finder anvendelse, hvis en enhed er nødlidende eller er forventeligt nødlidende – vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español SA – virksomhedssalgsværktøj – nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter – forordning (EU) nr. 806/2014 – artikel 20 – begrebet »endelig værdiansættelse« – konsekvenser – afslag på eller afståelse fra at foretage en efterfølgende endelig værdiansættelse – retsmidler – annullations-søgsmål)	6
2022/C 84/07	Sag C-876/19 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 21. december 2021 — PlasticsEurope AISBL mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Den Franske Republik og ClientEarth (Appel – oprettelse af en liste over stoffer, der kræver godkendelse – listen over stoffer, der er identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 – ajourføring af optagelsen af stoffet bisphenol A som et særligt problematisk stof)	6
2022/C 84/08	Sag C-934/19 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2021 — Algebris (UK) Ltd og Anchorage Capital Group LLC mod Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) (Appel – Den Økonomiske og Monetære Union – bankunion – genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber – den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter og visse investeringsselskaber (SRM) – Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) – afviklingsprocedure, som finder anvendelse, hvis en enhed er nødlidende eller er forventeligt nødlidende – vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español SA – virksomhedssalgsværktøj – nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter – forordning (EU) nr. 806/2014 – artikel 20 – begrebet »endelig værdiansættelse« – konsekvenser – afslag på eller afståelse fra at foretage en efterfølgende endelig værdiansættelse – retsmidler – annullationssøgsmål)	7
2022/C 84/09	Sag C-124/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2021 — Bank Melli Iran mod Telekom Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – handelspolitik – forordning (EF) nr. 2271/96 – beskyttelse mod virkningerne af den eksterriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland – restriktive foranstaltninger, som Amerikas Forenede Stater har truffet over for Iran – sekundære sanktioner, der er blevet vedtaget af dette tredjeland, og som forhindrer personer i uden for dette tredjelands område at have forretningsforbindelser med bestemte iranske virksomheder – forbud mod efterlevelse af sådan lovgivning – udøvelse af en ordinær opsigelsesret)	8

2022/C 84/10	Forenede sager C-146/20, C-188/20, C-196/20 og C-270/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. december 2021 — AD, BE og CF mod Corendon Airlines (Sag C-146/20), JG, LH, MI og NJ mod OP, som likvidator for Azurair GmbH, (Sag C-188/20), Eurowings GmbH mod flihtright GmbH (Sag C-196/20) og AG, MG og HG mod Austrian Airlines AG (Sag C-270/20) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf og Landesgericht Korneuburg — Tyskland og Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 2 og 3 – begreberne »transporterende luftfartsselskab«, »bekræftet reservation« og »planlagt ankomsttidspunkt« – artikel 5, 7 og 8 – fremrykning af afgangstidspunktet for en flyvning i forhold til det oprindeligt planlagte afgangstidspunkt – kvalificering – nedsættelse af kompensationen – tilbud om omlægning af rejsen – artikel 14 – forpligtelse til at informere passagererne om deres rettigheder)	9
2022/C 84/11	Sag C-203/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. december 2021 — straffesag mod AB m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Bratislava III — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – anvendelsesområde – artikel 51 – gennemførelse af EU-retten – rammeafgørelse 2002/584/RIA – Domstolens kompetence – forelæggelse foretaget inden udstedelsen af en europæisk arrestordre – formaliteten – princippet ne bis in idem – artikel 50 – begreberne »frikendelse« og »domfældelse« – amnesti i den udstedende medlemsstat – endelig afgørelse om afbrydelse af den strafferetlige forfølgning – ophævelse af amnestien – annullation af afgørelsen om afbrydelse af den strafferetlige forfølgning – genoptagelse af retsforfølgningen – nødvendigt, at der er blevet truffet en afgørelse efter vurderingen af den pågældende persons strafferetlige ansvar – direktiv 2012/13/EU – ret til information under straffesager – anvendelsesområde – begrebet »straffesag« – lovgivningsprocedure for vedtagelse af en resolution om ophævelse af en amnesti – retslig procedure til prøvelse af denne resolutions forenelighed med den nationale forfatning)	11
2022/C 84/12	Sag C-225/20: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. december 2021 — Euro Delta Danube Srl mod Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Constanța — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – landbrug – fælles landbrugspolitik – forordning (EU) nr. 640/2014 – arealrelaterede støtteordninger – generel arealbetaling – kriterier for støtteberettigelse – koncessionsaftale om landbrugsarealer – ændring af anvendelsen af disse arealer uden koncessionsgiverens samtykke – anvendelse til landbrugsmæssige formål af arealer bestemt til anvendelse som akvakulturanlæg – forskel mellem det anmeldte areal og det fastslåede areal – anmeldelse af et for stort areal – administrative sanktioner) .	11
2022/C 84/13	Sag C-243/20: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. december 2021 — DP og SG mod Trapeza Peiraios AE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Polymeles Protodikeio Athinon — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår – artikel 1, stk. 2 – kontraktvilkår, som afspejler love eller bindende administrative bestemmelser – udelukkelse fra dette direktivs anvendelsesområde – lån, der skal tilbagebetales i en udenlandsk valuta – kontraktvilkår, der afspejler en national bestemmelse af deklaratisk karakter – betydningen af den manglende gennemførelse af denne artikel 1, stk. 2 – artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1 – kontrol med, om et kontraktvilkår er urimeligt – artikel 8 – vedtagelse eller opretholdelse af nationale bestemmelser, der sikrer forbrugeren et højere beskyttelsesniveau – samspillet mellem disse forskellige bestemmelser i direktiv 93/13)	12
2022/C 84/14	Sag C-251/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2021 — Gtflix Tv mod DR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) [Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, nr. 2) – speciel kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt – offentliggørelse på internettet af angiveligt nedsættende ytringer om en person – stedet for skadens indtræden – retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område et indhold offentliggjort på internettet er eller har været tilgængeligt]	13
2022/C 84/15	Sag C-263/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. december 2021 — Airhelp Limited mod Laudamotion GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Korneuburg — Østrig) [Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 2, litra l) – artikel 5, stk. 1, litra c) – reservation af en flyvning via en elektronisk platform – det transporterende luftfartsselskabs fremrykning af afgangstidspunktet – kvalificering – modtagelse af oplysningen om fremrykning af flyvningen på en e-mailadresse, som ikke tilhører de berørte passagerer – direktiv 2000/31/EF – elektronisk handel – artikel 11 – formodning om modtagelse – omfanget af det transporterende luftfartsselskabs underretningspligt]	14

2022/C 84/16	Sag C-274/20: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. december 2021 — GN og WX mod Prefettura di Massa Carrara — Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Massa — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 63 TEUF – frie kapitalbevægelser – færdsel – indregistrering og beskatning af motorkøretøjer – fører, der er bosiddende i en medlemsstat – køretøj indregistreret i en anden medlemsstat – køretøj, der kortvarigt stilles vederlagsfrit til rådighed – national lovgivning, som forbyder personer, der har haft bopæl i Italien i mere end 60 dage, at færdes i denne medlemsstat med et køretøj, der er indregistreret i udlandet)	15
2022/C 84/17	Sag C-394/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. december 2021 — XY mod Finanzamt V (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – frie kapitalbevægelser – artikel 63 TEUF og 65 TEUF – national lovgivning om arveafgift – fast ejendom beliggende på det nationale område – begrænset arveafgiftspligt – forskellig behandling af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende – ret til bundfradrag i afgiftsgrundlaget – forholdsmæssig nedsættelse i tilfælde af begrænset arveafgiftspligt – forpligtelser vedrørende tvangsarv – intet fradrag i tilfælde af begrænset arveafgiftspligt)	15
2022/C 84/18	Sag C-395/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. december 2021 — EP og GM mod Corendon Airlines Turistik Hava Tasimacilik A.Ş. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 2, litra l) – artikel 5, stk. 1 – ændring af afgangstidspunktet for en flyvning – flyvning udsat med ca. tre timer – underretning af passagererne ni dage inden afgang – begreberne »aflysning« og »forsinkelse«]	16
2022/C 84/19	Sag C-428/20: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. december 2021 — A.K. mod Skarb Państw (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Apelacyjny w Warszawie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer – andet direktiv 84/5/EØF – artikel 1, stk. 2 – direktiv 2005/14/EF – direktiv 2009/103/EF – artikel 9, stk. 1 – forpligtelse til at forhøje de mindstebeløb, der er dækket af den lovpligtige forsikring – overgangsperiode – ny regel, som skal anvendes øjeblikkeligt på de fremtidige virkninger af en situation, der er opstået, mens den tidligere regel var gældende – situation, der er opstået før ikrafttrædelsen af en materiel EU-retsregel – national lovgivning, hvorefter forsikringsaftaler, der er indgået inden den 11. december 2009, ikke er omfattet af forpligtelsen til at forhøje de mindstebeløb, der er dækket af den lovpligtige forsikring)	17
2022/C 84/20	Sag C-490/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. december 2021 — V.M.A. mod Stolichna obshtina, rayon »Pancharevo« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – artikel 20 TEUF og 21 TEUF – retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område – barn, der er født i sine forældres værtsmedlemsstat – fødselsattest, der er udstedt af denne medlemsstat, og hvori der er angivet to mødre til barnet – afslag fra den ene af disse to mødres oprindelsesmedlemsstat på at udstede en fødselsattest for barnet på grund af manglende oplysninger om, hvem der er barnets biologiske mor – besiddelse af en fødselsattest som betingelse for udstedelse af et identitetskort eller et pas – national lovgivning i denne oprindelsesmedlemsstat, hvorefter forældreskab for personer af samme køn ikke anerkendes)	17
2022/C 84/21	Sag C-497/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2021 — Randstad Italia SpA mod Umama SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA og Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – medlemsstaternes forpligtelse til at tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten – offentlige kontrakter – direktiv 89/665/EØF – artikel 1, stk. 1 og 3 – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – dom afsagt af den øverste domstol i forvaltningsretlige sager i en medlemsstat, hvorved det i strid med Domstolens praksis fastslås, at et søgsmål anlagt af en tilbudsgiver, der er blevet udelukket fra en offentlig udbudsprocedure, ikke kan antages til realitetsbehandling – manglende adgang til domstolsprøvelse af denne dom ved den øverste domstol i denne medlemsstats retsorden – effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet)	18

2022/C 84/22	Sag C-524/20: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. december 2021 — Vítkovice Steel a.s. mod Ministerstvo životního prostředí (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Městský soud v Praze — Den Tjekkiske Republik) [Præjudiciel forelæggelse – ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – direktiv 2003/87/EF – artikel 11, stk. 3 – afgørelse 2011/278/EU – artikel 3, litra b), og artikel 10, stk. 2, litra a) – produktbenchmark delinstallation – afgørelse 2013/448/EU – gyldighed – anlæg, der anvender en oxygenkonverter – varmt metal – input hidrørende fra et tredjepartsindlæg – afslag på tildeling af emissionskvoter – formaliteten – sagsøgeren i hovedsagens manglende anlæggelse af et annullationssøgsmål]	19
2022/C 84/23	Sag C-575/20: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 16. december 2021 — Apollo Tyres (Ungarn) Kft. mod Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – luftforurening – ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – direktiv 2003/87/EF – anlæg til forbrænding af brændsel – bilag I – samlet nominel indfyret termisk effekt – bestemmelser om beregning – sammenlægningsreglen) . . .	19
2022/C 84/24	Sag C-586/20 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. december 2021 — P. Krücken Organic GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel – regler for institutionerne – erstatningssøgsmål – betingelser for, at Den Europæiske Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold – forordning (EF) nr. 834/2007 – økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter – artikel 33, stk. 3 – begrebet »passende tilsyn« – forordning (EF) nr. 1235/2008 – ordninger for import af økologiske produkter fra tredjelande – privat kontrolorgan, der er godkendt til at føre ækvivalenskontrol – tilregnelser til Europa-Kommissionen af dette organs adfærd)	20
2022/C 84/25	Sag C-255/20: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 9. november 2021 — Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Gaeta mod Punto Nautica Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Regionale del Lazio — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – skatter og afgifter – harmonisering af lovgivningerne – punktafgifter – direktiv 92/12/EØF – artikel 3, stk. 2 – direktiv 2008/118/EF – artikel 1, stk. 2 – indirekte afgifter på punktafgiftspligtige varer til særlige formål – regional afgift på salg af benzin til motorkøretøjer – særlige formål – foreligger ikke)	21
2022/C 84/26	Sag C-400/21: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 10. januar 2022 — Asociația Națională de Terapii Complementare din România (ANATECOR) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Arad — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – fortolkning af national lovgivning – national insolvensprocedure – den særlige dommers mulighed for at efterprøve sin materielle kompetence og fordringen – rent intern tvist – ingen tilknytning til EU-retten – åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)	21
2022/C 84/27	Sag C-476/21 P: Appel iværksat den 1. august 2021 af Rezon OOD til prøvelse af dom afsagt af Retten den 16. juni 2021 i sag T-487/20 — Rezon mod EUIPO	22
2022/C 84/28	Sag C-538/21 P: Appel iværksat den 26. august 2021 af Republikken Cypern til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-281/19 — Cypern mod EUIPO	22
2022/C 84/29	Sag C-661/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 4. november 2021 — Verbraeken J. en Zonen BV og PN	22
2022/C 84/30	Sag C-671/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 9. november 2021 — »Gargždų geležinkelis« UAB mod Lietuvos transporto saugos administracija	23
2022/C 84/31	Sag C-677/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af vredegerecht te Antwerpen (Belgien) den 11. november 2021 — Fluvius Antwerpen mod MX	24
2022/C 84/32	Sag C-681/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 11. november 2021 — Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau	25
2022/C 84/33	Sag C-682/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 11. november 2021 — »HSC Baltic« UAB, »Mitnija« UAB, »Montuotojas« UAB mod Vilniaus miesto savivaldybės administracija	25

2022/C 84/34	Sag C-683/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 12. november 2021 — Nacionalinis visuomenės sveikatos centras prie Sveikatos apsaugos ministerijos mod Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija	26
2022/C 84/35	Sag C-684/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 12. november 2021 — Papierfabriek Doetinchem B.V. mod Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co.	27
2022/C 84/36	Sag C-685/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 15. november 2021 — YV mod Stadtverkehr Lindau (B) GmbH	28
2022/C 84/37	Sag C-695/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgien) den 19. november 2021 — Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV og Supergame BV mod Belgische Staat	28
2022/C 84/38	Sag C-769/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā rajona tiesa (Letland) den 13. december 2021 — AAS BTA Baltic Insurance Company mod Iepirkumu uzraudzības birojs og Tieslietu ministrija	29
2022/C 84/39	Sag C-786/21 P: Appel iværksat den 16. december 2021 af Nec Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 29. september 2021 i sag T-341/18, Nec mod Kommissionen	29
2022/C 84/40	Sag C-789/21: Sag anlagt den 16. december 2021 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	30
2022/C 84/41	Sag C-814/21: Sag anlagt den 21. december 2021 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	31
2022/C 84/42	Sag C-815/21 P: Appel iværksat den 21. december 2021 af Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC, Amazon EU Sàrl og Amazon Europe Core Sàrl til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 14. oktober 2021 i sag T-19/21, Amazon.com m.fl. mod Kommissionen	31
2022/C 84/43	Sag C-824/21 P: Appel iværksat den 29. december 2021 af Oriol Junqueras i Vies til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 14. oktober 2021 i sag T-100/20, Junqueras i Vies mod Parlamentet	32
2022/C 84/44	Sag C-206/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. oktober 2021 — M. X mod Préfet de Saône-et-Loire (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Dijon — Frankrig)	33
2022/C 84/45	Sag C-334/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. november 2021 — straffesag mod G.B. og R.H., procesdeltagere: Procura della Repubblica di Rieti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Rieti — Italien)	33
2022/C 84/46	Sag C-456/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. oktober 2021 — E og F mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch — Nederlandene)	34
2022/C 84/47	Sag C-489/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. november 2021 —»Banka DSK« EAD mod M.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonon sad — Bulgarien)	34

Retten

2022/C 84/48	Sag T-565/19: Rettens dom af 15. december 2021 — Oltchim mod Kommissionen (Statsstøtte – støtteforanstaltninger indrømmet af Rumænien til fordel for en petrokemisk virksomhed – manglende fuldbyrdelse, yderligere akkumulering og afskrivning af offentlige fordringer – annullationssøgsmål – søgsmålsfrist – begyndelsestidspunkt – artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) 2015/1589 – søgsmålsinteresse – situation med en eller flere foranstaltninger – statsmidler – tilregnelser til staten – anvendeligheden af kriteriet om den private kreditor – anvendelse af kriteriet om den private kreditor – begrundelsespligt)	35
--------------	---	----

2022/C 84/49	Sag T-159/20: Rettens dom af 21. december 2021 — Hamers mod Cedefop (Personalesag – midlertidigt ansatte – OLAF's undersøgelse – overgivelse til de nationale retslige myndigheder af oplysninger vedrørende forhold, der kan forfølges strafferetligt – national straffesag – frifindelse – Cedefops adfærd i forbindelse med den nationale straffesag – afslag på ansøgningen om erstatning – annullations- og erstatningssøgsmål – interessekonflikt – uskyldsformodning – kompetencerne hos Cedefops klageudvalg)	35
2022/C 84/50	Sag T-224/20: Rettens dom af 15. december 2021 — FT m.fl. mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – løn – ansatte ved Kommissionen, der gør tjeneste i et tredjeland – mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn – tilbagevirkende kraft – retssikkerhed – omsorgspligt)	36
2022/C 84/51	Sag T-225/20: Rettens dom af 15. december 2021 — FJ m. fl. mod EU-Udenrigstjenesten (Personalesag – tjenestemænd – løn – EU-Udenrigstjenestens ansatte, som gør tjeneste i et tredjeland – mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn – tilbagevirkende kraft – retssikkerhed – omsorgspligt)	37
2022/C 84/52	Sag T-409/20: Rettens dom af 21. december 2021 — KS mod Frontex [Personalesag – midlertidigt ansatte – tidsbegrænset kontrakt – opsigelse af kontrakten – brud på tillidsforholdet – ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra b), nr. ii) – retten til at blive hørt – omsorgspligt – ansøgning om bistand og om erstatning – annullations- og erstatningssøgsmål]	37
2022/C 84/53	Sag T-573/20: Rettens dom af 21. december 2021 — MG mod EIB (Personalesag – ansatte ved EIB – løn – familietillæg – afslag på tildeling af tillæg til den forælder, der ikke har forældremyndigheden – forligsprocedure – rimelig frist – ansvar)	38
2022/C 84/54	Sag T-618/20: Rettens dom af 15. december 2021 — FZ m.fl. mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – løn – ansatte ved Kommissionen, der gør tjeneste i et tredjeland – årlig og mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn)	38
2022/C 84/55	Sag T-619/20: Rettens dom af 15. december 2021 — FJ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten (Personalesag – tjenestemænd – løn – EU-Udenrigstjenestens ansatte, der gør tjeneste i et tredjeland – årlig og mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn)	39
2022/C 84/56	Sag T-188/21: Rettens dom af 15. december 2021 — Lück mod EUIPO — R. H. Investment (MALLE) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket MALLE – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001 – det eneste anbringende irrelevant]	40
2022/C 84/57	Sag T-708/21: Sag anlagt den 27. oktober 2021 — NO mod Kommissionen	40
2022/C 84/58	Sag T-748/21: Sag anlagt den 25. november 2021 — Hangzhou Dingsheng Industrial Group m.fl. mod Kommissionen	41
2022/C 84/59	Sag T-774/21: Sag anlagt den 13. december 2021 — DPG Deutsche Pfandsystem mod EUIPO — Užstato sistemos administratorius (Gengivelse af silhuetten af en flaske og en pil)	42
2022/C 84/60	Sag T-778/21: Sag anlagt den 15. december 2021 — Folkertsma mod Kommissionen	42
2022/C 84/61	Sag T-788/21: Sag anlagt den 21. december 2021 — TDK Foil Italy mod Kommissionen	43
2022/C 84/62	Sag T-792/21: Sag anlagt den 21. december 2021 — ClientEarth mod Kommissionen	44
2022/C 84/63	Sag T-796/21: Sag anlagt den 27. december 2021 — Grupo Eig Multimedia mod EUIPO — Globalización de Valores CFC & GCI (FORO16)	44
2022/C 84/64	Sag T-799/21: Sag anlagt den 24. december 2021 — European Food mod EUIPO — Société des produits Nestlé (FITNESS)	45
2022/C 84/65	Sag T-1/22: Sag anlagt den 4. januar 2022 — Airoldi Metalli mod Kommissionen	46
2022/C 84/66	Sag T-2/22: Sag anlagt den 4. januar 2022 — Sveza Verkhnyaya Sinyachikha m.fl. mod Kommissionen	46

2022/C 84/67	Sag T-3/22: Sag anlagt den 4. januar 2022 — ZHPLK mod Kommissionen	47
2022/C 84/68	Sag T-5/22: Sag anlagt den 5. januar 2022 — Puma mod EUIPO — Brooks Sports (Gengivelse af en vinkel)	49
2022/C 84/69	Sag T-7/22: Sag anlagt den 6. januar 2022 — FFI Female Financial Invest mod EUIPO — MLP Finanzberatung SE (Financery)	49
2022/C 84/70	Sag T-8/22: Sag anlagt den 6. januar 2022 — Topcart mod EUIPO — Carl International (TC CARL)	50
2022/C 84/71	Sag T-9/22: Sag anlagt den 7. januar 2022 — Olimp Laboratories mod EUIPO (VITA-MIN MULTIPLE SPORT)	51
2022/C 84/72	Sag T-10/22: Sag anlagt den 7. januar 2022 — Wajos mod EUIPO (formen på en flaske)	51
2022/C 84/73	Sag T-15/22: Sag anlagt den 10. januar 2022 — Motel One mod EUIPO — Apartment One (APARTMENT ONE SLEEP CLEVER.)	52
2022/C 84/74	Sag T-17/22: Sag anlagt den 8. januar 2022 — Tóth mod Kommissionen	53
2022/C 84/75	Sag T-18/22: Sag anlagt den 10. januar 2022 — Nempört Liman İşletmeleri Ve Özel Antrepo Nakliye Ticaret mod EUIPO — Newport Europe (NEMPORT LİMAN İŞLETMELERİ)	53

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2022/C 84/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 73 af 14.2.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 64 af 7.2.2022

EUT C 51 af 31.1.2022

EUT C 37 af 24.1.2022

EUT C 24 af 17.1.2022

EUT C 11 af 10.1.2022

EUT C 2 af 3.1.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Rettens nye medlemmers edsafleggelse

(2022/C 84/02)

Efter at være blevet udnævnt til dommer ved Retten for perioden fra den 22. december 2021 til den 31. august 2025 ved afgørelse af 21. december 2021 ⁽¹⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, har Suzanne Kingston og Damjan Kukovec den 13. januar 2022 aflagt ed for Domstolen.

Efter at være blevet udnævnt til dommer ved Retten for perioden fra den 22. december 2021 til den 31. august 2022 ved afgørelse af 21. december 2021 ⁽²⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, har M. Ioannis Dimitrakopoulos den 13. januar 2022 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 458 af 22.12.2021, s. 519.

⁽²⁾ EUT L 458 af 22.12.2021, s. 519.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2021 — straffesag mod PM (C-357/19) RO (C-357/19), SP (C-357/19), TQ (C-357/19), KI (C-379/19), LJ (C-379/19), JH (C-379/19), IG (C-379/19), FQ (C-811/19), GP (C-811/19), HO (C-811/19), IN (C-811/19) og NC (C-840/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție, Tribunalul Bihor — Rumænien)

(Forenede sager C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 og C-840/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – beslutning 2006/928/EF – mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områderne retsreform og bekæmpelse af korruption – karakter og retsvirkninger – bindende for Rumænien – retsstat – dommeres uafhængighed – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – bekæmpelse af korruption – beskyttelse af Unionens finansielle interesser – artikel 325, stk. 1, TEUF – BFI-konventionen – straffesager – domme afsagt af Curtea Constituțională (forfatningsdomstol, Rumænien) vedrørende lovligheden af anvendelsen af visse beviser og sammensætningen af dommerkollegier på området for alvorlig korruption – de nationale domstoles forpligtelse til at sikre den fulde virkning af afgørelserne fra Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) – dommeres disciplinæransvar i tilfælde af manglende overholdelse af disse afgørelser – beføjelse til at undlade at anvende afgørelser fra Curtea Constituțională (forfatningsdomstol), som ikke er i overensstemmelse med EU-retten – princippet om EU-rettens forrang)

(2022/C 84/03)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție, Tribunalul Bihor

Parter i hovedsagen

PM (C-357/19), RO (C-357/19), SP (C-357/19), TQ (C-357/19), KI (C-379/19), LJ (C-379/19), JH (C-379/19), IG (C-379/19), FQ (C-811/19), GP (C-811/19), HO (C-811/19), IN (C-811/19) og NC (C-840/19)

Procesdeltagere: Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție (C-357/19, C-811/19 og C-840/19), QN (C-357/19), UR (C-357/19), VS (C-357/19), WT (C-357/19), Autoritatea Națională pentru Turism (C-357/19), Agenția Națională de Administrare Fiscală (C-357/19), SC Euro Box Promotion SRL (C-357/19), Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Oradea (C-379/19) og JM (C-811/19)

og i sagen

CY, Asociația »Forumul Judecătorilor din România« mod Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii og Înalta Curte de Casație și Justiție (C-547/19)

Konklusion

1) Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006 om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områderne retsreform og bekæmpelse af korruption er, så længe den ikke er blevet ophævet, bindende i alle enkeltheder for Rumænien. De benchmarks, der er indeholdt i bilaget til beslutningen, har til formål at sikre, at denne medlemsstat overholder det i

artikel 2 TEU fastsatte retsstatsprincip, og de er bindende for den nævnte medlemsstat, således at den er forpligtet til at træffe passende foranstaltninger med henblik på at opfylde disse benchmarks, idet den i henhold til det i artikel 4, stk. 3, TEU fastsatte princip om loyalt samarbejde skal tage behørigt hensyn til de rapporter, som Kommissionen har udarbejdet på grundlag af den nævnte beslutning, og navnlig til de henstillinger, der er formuleret i disse rapporter.

- 2) Artikel 325, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 2 i konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, undertegnet i Luxembourg den 26. juli 1995, og beslutning 2006/928 skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter domme om korruption og merværdiafgiftssvig (moms), der i første instans ikke er blevet afsagt af dommerkollegier, som er specialiserede på dette område, eller efter appel af dommerkollegier, hvis medlemmer alle er blevet udepeget ved lodtrækning, er absolut ugyldige, således at de pågældende sager om korruption og momssvig, eventuelt efter et ekstraordinært søgsmål til prøvelse af endelige domme, skal undergives fornyet prøvelse i første og/eller anden instans, for så vidt som anvendelsen af denne nationale lovgivning eller praksis kan skabe en systemisk risiko for straffrihed for handlinger, der udgør alvorlig svig, som skader Unionens finansielle interesser, eller for korruption generelt. Forpligtelsen til at sikre, at sådanne lovovertrædelser er genstand for effektive og afskrækkende strafferetlige sanktioner, fritager ikke den forelæggende ret fra at efterprøve den nødvendige overholdelse af de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet denne ret ikke må anvende en national norm til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, der medfører en sådan risiko for systemisk straffrihed.
- 3) Artikel 2 TEU, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og beslutning 2006/928 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter den nationale forfatningsdomstols afgørelser er bindende for de almindelige domstole, forudsat, at national ret sikrer den nævnte forfatningsdomstols uafhængighed i forhold til navnlig den lovgivende og den udøvende magt, således som disse bestemmelser kræver det. Derimod skal disse bestemmelser i EU-traktaten og den nævnte beslutning fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter enhver tilsidesættelse af afgørelser truffet af den nationale forfatningsdomstol foretaget af dommere ved de almindelige domstole kan medføre, at de ifalder disciplinært ansvar.
- 4) Princippet om EU-rettens forrang skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter de almindelige nationale domstole er bundet af afgørelser fra den nationale forfatningsdomstol og — af denne grund, og da de ellers ville begå en disciplinær overtrædelse — ikke af egen drift kan undlade at anvende den retspraksis, der følger af disse afgørelser, selv om de i lyset af en dom fra Domstolen er af den opfattelse, at denne retspraksis er i strid med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEUF, artikel 325, stk. 1, TEUF eller beslutning 2006/928.

(¹) EUT C 288 af 26.8.2019.
EUT C 246 af 22.7.2019.
EUT C 372 af 4.11.2019.
EUT C 54 af 17.2.2019.
EUT C 201 af 15.6.2020.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. december 2021 — UBS Real Estate
Kapitalanlagegesellschaft mbH mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Corte suprema di cassazione — Italien)**

(Forenede sager C-478/19 og C-479/19) (¹)

*(Præjudiciel forelæggelse – frie kapitalbevægelser – lukkede kollektive investeringsfonde – åbne kollektive
investeringsfonde – investeringer i fast ejendom – realkredit- og tinglysningsafgifter – skatte- og
afgiftsmæssig fordel udelukkende forbeholdt lukkede ejendomsfonde – forskelsbehandling –
sammenlignelige situationer – objektive differentieringskriterier)*

(2022/C 84/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Konklusion

Artikel 56 EF (efter ændring nu artikel 63 TEUF) skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der begrænser muligheden for at blive omfattet af nedsættelsen af realkredit- og tinglysningsafgifter til alene at omfatte lukkede ejendomsfonde med udelukkelse af åbne ejendomsfonde, for så vidt som disse to kategorier af fonde befinder sig i objektivt sammenlignelige situationer, medmindre en sådan forskelsbehandling er begrundet i formålet om at begrænse systemiske risici på ejendomsmarkedet.

(¹) EUT C 357 af 21.10.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. december 2021 — straffesag mod HP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien

(Sag C-724/19) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – europæisk efterforskningskendelse – direktiv 2014/41/EU – artikel 2, litra c), nr. i) – begrebet »udstedelsesmyndighed« – artikel 6 – betingelser for udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse – artikel 9, stk. 1 og 3 – anerkendelse af en europæisk efterforskningskendelse – europæisk efterforskningskendelse med henblik på at indhente trafik- og lokaliseringsdata i forbindelse med telekommunikation udstedt af en offentlig anklager, der er udpeget som »udstedelsesmyndighed« i den nationale retsakt, der gennemfører direktiv 2014/41 – anordning af den efterforskningsforanstaltning, der er omhandlet i nævnte kendelse, henhører under retternes enekompetence inden for rammerne af en lignende national sag]

(2022/C 84/05)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i hovedsagen

HP

Procesdeltager: Spetsializirana prokuratura

Konklusion

- 1) Artikel 2, litra c), nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at anklagemyndigheden har kompetence til i fasen forud for en straffesag at udstede en europæisk efterforskningskendelse som omhandlet i dette direktiv med henblik på at indhente trafik- og lokaliseringsdata i forbindelse med telekommunikation, når vedtagelsen af en efterforskningsforanstaltning, der har til formål at opnå adgang til sådanne data, inden for rammerne af en lignende national sag henhører under retternes enekompetence.
- 2) Artikel 6 og artikel 9, stk. 1 og 3, i direktiv 2014/41 skal fortolkes således, at fuldbyrdelsesmyndighedens anerkendelse af en europæisk efterforskningskendelse, der er udstedt med henblik på at indhente trafik- og lokaliseringsdata i forbindelse med telekommunikation, ikke kan træde i stedet for de krav, der finder anvendelse i udstedelsesstaten, når denne kendelse med urette er blevet udstedt af anklagemyndigheden, selv om vedtagelsen af en efterforskningsforanstaltning, der har til formål at indsamle sådanne data, inden for rammerne af en lignende national sag henhører under retternes enekompetence.

(¹) EUT C 413 af 9.12.2019.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2021 — Aeris Invest Sàrl mod Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen)

(Sag C-874/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – Den Økonomiske og Monetære Union – bankunion – genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber – den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter og visse investeringsselskaber (SRM) – Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) – afviklingsprocedure, som finder anvendelse, hvis en enhed er nødlidende eller er forventeligt nødlidende – vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español SA – virksomhedssalgsværktøj – nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter – forordning (EU) nr. 806/2014 – artikel 20 – begrebet »endelig værdiansættelse« – konsekvenser – afslag på eller afståelse fra at foretage en efterfølgende endelig værdiansættelse – retsmidler – annullationssøgsmål)

(2022/C 84/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Aeris Invest Sàrl (først ved abogados R. Vallina Hoset og A. Sellés Marco, derefter ved abogados Vallina Hoset, E. Galán Burgos og M. Varela Suárez)

Den anden part i appelsagen: Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) (ved J. King, L. Pogarcic Mataija og E. Muratori, som befuldmægtigede, bistået af avocats F. Louis og G. Barthet samt Rechtsanwältin H.-G. Kamann og L. Hesse)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Aeris Invest Sàrl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 21. december 2021 — PlasticsEurope AISBL mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Den Franske Republik og ClientEarth

(Sag C-876/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – oprettelse af en liste over stoffer, der kræver godkendelse – listen over stoffer, der er identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 – ajourføring af optagelsen af stoffet bisphenol A som et særligt problematisk stof)

(2022/C 84/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: PlasticsEurope AISBL (først ved avocats R. Cana, E. Mullier og F. Mattioli, derefter ved R. Cana og E. Mullier)

De andre parter i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved W. Broere, A.K. Hautamäki og M. Heikkilä, som befuldmægtigede, bistået af advocaat S. Raes), Den Franske Republik (ved T. Stehelin og E. Leclerc, som befuldmægtigede) og ClientEarth (ved avocat P. Kirch)

Intervenient til støtte for de andre parter i appelsagen: Forbundsrepublikken Tyskland (ved D. Klebs, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) PlasticsEurope AISBL bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) og ClientEarth afholdte omkostninger.
- 3) Den Franske Republik og Forbundsrepublikken Tyskland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 54 af 17.2.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2021 — Algebris (UK) Ltd og Anchorage Capital Group LLC mod Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen)

(Sag C-934/19 P) (¹)

(Appel – Den Økonomiske og Monetære Union – bankunion – genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber – den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter og visse investeringsselskaber (SRM) – Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) – afviklingsprocedure, som finder anvendelse, hvis en enhed er nødlidende eller er forventeligt nødlidende – vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español SA – virksomhedssalgsværktøj – nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter – forordning (EU) nr. 806/2014 – artikel 20 – begrebet »endelig værdiansættelse« – konsekvenser – afslag på eller afståelse fra at foretage en efterfølgende endelig værdiansættelse – retsmidler – annullationssøgsmål)

(2022/C 84/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Algebris (UK) Ltd og Anchorage Capital Group LLC (ved avocat T. Soames, solicitor R. East, advocaat N. Chesaites og barrister D. Mackersie)

Den anden part i appelsagen: Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) (ved J. King, L. Pogarcic Mataija og E. Muratori, som befuldmægtigede, bistået af Rechstanwälte H.-G. Kamann og L. Hesse samt ved avocat F. Louis)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Algebris (UK) Ltd og Anchorage Capital Group LLC betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 87 af 16.3.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2021 — Bank Melli Iran mod Telekom Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-124/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – handelspolitik – forordning (EF) nr. 2271/96 – beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland – restriktive foranstaltninger, som Amerikas Forenede Stater har truffet over for Iran – sekundære sanktioner, der er blevet vedtaget af dette tredjeland, og som forhindrer personer i uden for dette tredjelands område at have forretningsforbindelser med bestemte iranske virksomheder – forbud mod efterlevelse af sådan lovgivning – udøvelse af en ordinær opsigelsesret)

(2022/C 84/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bank Melli Iran

Sagsøgt: Telekom Deutschland GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 af 15. januar 2014 og ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1100 af 6. juni 2018, hvorved bilaget til forordning nr. 2271/96 er blevet ændret, skal fortolkes således, at bestemmelsen indeholder et forbud for de personer, der er omhandlet i artikel 11 i forordning nr. 2271/96, som ændret, mod at efterleve de bestemmelser eller forbud, som er fastsat i de i bilaget til denne forordning omhandlede love, selv når der ikke foreligger noget påbud fra administrative eller retslige myndigheder i de tredjelande, der har vedtaget disse love, hvorved det tilstræbes at sikre overholdelsen heraf.
- 2) Artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2271/96, som ændret ved forordning nr. 37/2014 og ved delegeret forordning 2018/1100, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at en person, der er omhandlet i artikel 11 i denne forordning, som ændret, og som ikke råder over en bemyndigelse som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i nævnte forordning, som ændret, kan opsigte kontrakter indgået med en person, der er opført på »listen over udtrykkeligt udpegede nationale statsborgere og personer, hvis aktiver blokeres« (Specially Designated Nationals and Blocked Persons List), uden at denne opsigelse ledsages af en begrundelse. Artikel 5, stk. 1, i den nævnte forordning, som ændret, opstiller imidlertid et krav om, at når det i forbindelse med en civilretlig sag vedrørende en hævdet overtrædelse af det i bestemmelsen fastsatte forbud forholder sig således, at samtlige de beviser, som den nationale retsinstans råder over, ved første øjekast synes at vise, at en person, der er omhandlet i artikel 11 i forordning nr. 2271/96, som ændret, uden at være bemyndiget hertil har efterlevet de i bilaget til denne forordning omhandlede love, tilkommer det denne person i tilstrækkelig grad at godtgøre, at formålet med den pågældendes adfærd ikke var at efterleve de nævnte love.
- 3) Forordning nr. 2271/96 — som ændret ved forordning nr. 37/2014 og ved delegeret forordning 2018/1100 — og navnlig dens artikel 5 og 9, sammenholdt med artikel 16 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en kontraktopsigelse, som en person omhandlet i artikel 11 i forordningen, som ændret, foretager med henblik på at efterleve de bestemmelser eller forbud, der er baseret på de love, som er omhandlet i bilaget til forordningen, som ændret, skønt den pågældende ikke er bemyndiget hertil som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordningen, som ændret, annulleres, forudsat at denne annulation ikke medfører retsvirkninger for denne person, der ikke står i forhold til formålene med forordning nr. 2271/96, som ændret, som består i at beskytte det etablerede retssystem og Den Europæiske Unions interesser generelt. I forbindelse med denne proportionalitetsprøvelse skal der foretages en afvejning mellem på den ene side forfølgelsen af disse formål, der tjenes ved annullationen af en kontraktopsigelse, som er i strid med forbuddet i artikel 5,

stk. 1, i forordning nr. 2271/96, som ændret, og på den anden side sandsynligheden for, at den pågældende person udsættes for økonomiske tab, samt omfanget heraf i tilfælde af, at den pågældende ikke kan bringe sit forretningsforhold til en person, der er opført på listen over personer, som er omfattet af de sekundære sanktioner, der følger af de i bilaget til den nævnte forordning, som ændret, omhandlede love, til ophør.

(¹) EUT C 201 af 15.6.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. december 2021 — AD, BE og CF mod Corendon Airlines (Sag C-146/20), JG, LH, MI og NJ mod OP, som likvidator for Azurair GmbH, (Sag C-188/20), Eurowings GmbH mod flihright GmbH (Sag C-196/20) og AG, MG og HG mod Austrian Airlines AG (Sag C-270/20) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf og Landesgericht Korneuburg — Tyskland og Østrig)

(Forenede sager C-146/20, C-188/20, C-196/20 og C-270/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 2 og 3 – begreberne »transporterende luftfartsselskab«, »bekræftet reservation« og »planlagt ankomsttidspunkt« – artikel 5, 7 og 8 – fremrykning af afgangstidspunktet for en flyvning i forhold til det oprindeligt planlagte afgangstidspunkt – kvalificering – nedsættelse af kompensationen – tilbud om omlægning af rejsen – artikel 14 – forpligtelse til at informere passagererne om deres rettigheder – rækkevidde)

(2022/C 84/10)

Processprog: tysk

De forelæggende retter

Landgericht Düsseldorf og Landesgericht Korneuburg

Parter i hovedsagen

(Sag C-146/20)

Sagsøgere: AD, BE og CF

Sagsøgt Corendon Airlines

(Sag C-188/20)

Sagsøgere: JG, LH, MI og NJ

Sagsøgt: OP, som likvidator for Azurair GmbH

procesdeltager: alltours flugreisen GmbH

(Sag C-196/20)

Sagsøgere: AG, MG og HG

Sagsøgte: flihright GmbH

(Sag C-270/20)

Sagsøgere: AG, MG og HG

Sagsøgte: Austrian Airlines AG

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at en passager har en »bekræftet reservation« i denne bestemmelses forstand, når passageren fra en rejsearrangør, med hvilken passageren har en kontrakt, får tilsendt et »andet bevis« som omhandlet i denne forordnings artikel 2, litra g), hvorved passageren gives løfte om transport på en bestemt flyvning, der er specificeret ved angivelse af afgang- og ankomststed, afgang- og ankomsttidspunkt og flynummer, også selv om denne rejsearrangør ikke har modtaget nogen bekræftelse fra det pågældende luftfartsselskab om denne flyvnings afgang- og ankomsttidspunkter.
- 2) Artikel 2, litra b), i forordning nr. 261/2004 skal fortolkes således, at et luftfartsselskab kan kvalificeres som et »transporterende luftfartsselskab« i denne bestemmelses forstand med hensyn til en passager, når sidstnævnte har indgået en aftale med en rejsearrangør om en bestemt flyvning, som dette luftfartsselskab har foretaget, uden at det nævnte luftfartsselskab har bekræftet flyvningens flyveplan, eller uden at rejsearrangøren har foretaget nogen reservation for denne passager hos det samme luftfartsselskab.
- 3) Artikel 2, litra h), artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 1, andet punktum, og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 261/2004 fortolkes således, at »det planlagte ankomsttidspunkt« for en flyvning i disse bestemmelses forstand med henblik på at opnå kompensation i medfør af denne forordnings artikel 7 kan fremgå af et »andet bevis« som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 2, litra g), som en passager har modtaget fra en rejsearrangør.
- 4) Artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 261/2004 skal fortolkes således, at en flyvning skal betragtes som »aflyst«, når det transporterende luftfartsselskab fremrykker denne flyvning med over en time.
- 5) Artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 261/2004 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse i en situation, hvor ankomsttidspunktet for en fremrykket flyvning ligger inden for de i denne bestemmelse anførte tidsintervaller.
- 6) Artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 261/2004 skal fortolkes således, at den meddelelse, der før rejsens begyndelse gives til passageren om, at flyvningen er blevet fremrykket, kan udgøre et »tilbud om omlægning af rejsen« i denne sidstnævnte bestemmelses forstand.
- 7) Artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 261/2004 skal fortolkes således, at denne bestemmelse pålægger det transporterende luftfartsselskab at give luftfartspassageren nøjagtig information om, til hvilket firmanavn og hvilken adresse passageren kan rette et krav om kompensation i henhold til denne forordnings artikel 7, og i givet fald hvilke dokumenter passageren skal vedlægge sit krav om kompensation, uden dog at pålægge dette luftfartsselskab at informere luftfartspassageren om den eksakte størrelse af den kompensation, som sidstnævnte passager eventuelt kan opnå i henhold til den nævnte forordnings artikel 7.

(¹) EUT C 230 af 13.7.2020.
EUT C 271 af 17.8.2020.
EUT C 279 af 24.8.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. december 2021 — straffesag mod AB m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Bratislava III — Slovakiet)

(Sag C-203/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – anvendelsesområde – artikel 51 – gennemførelse af EU-retten – rammeafgørelse 2002/584/RIA – Domstolens kompetence – forelæggelse foretaget inden udstedelsen af en europæisk arrestordre – formaliteten – princippet ne bis in idem – artikel 50 – begreberne »frikendelse« og »domfældelse« – amnesti i den udstedende medlemsstat – endelig afgørelse om afbrydelse af den strafferetlige forfølgning – ophævelse af amnestien – annullation af afgørelsen om afbrydelse af den strafferetlige forfølgning – genoptagelse af retsforfølgningen – nødvendigt, at der er blevet truffet en afgørelse efter vurderingen af den pågældende persons strafferetlige ansvar – direktiv 2012/13/EU – ret til information under straffesager – anvendelsesområde – begrebet »straffesag« – lovgivningsprocedure for vedtagelse af en resolution om ophævelse af en amnesti – retslig procedure til prøvelse af denne resolutions forenelighed med den nationale forfatning)

(2022/C 84/11)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Bratislava III

Parter i hovedsagen

AB, CD, EF, NO, JL, GH, IJ, LM, PR, ST, UV, WZ, BC, DE og FG

Procesdeltagere: HI og Krajská prokuratúra v Bratislave

Konklusion

- 1) Artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for udstedelsen af en europæisk arrestordre mod en person, som har været genstand for strafferetlig forfølgning, der oprindeligt blev afbrudt ved en endelig retsafgørelse vedtaget på grundlag af en amnesti, og som er blevet genoptaget som følge af vedtagelsen af en lov om ophævelse af denne amnesti og om annullation af den nævnte retsafgørelse, når sidstnævnte er blevet vedtaget inden nogen prøvelse af den pågældende persons strafferetlige ansvar.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager skal fortolkes således, at det hverken finder anvendelse på en lovgivningsprocedure vedrørende ophævelse af en amnesti eller på en retslig procedure til prøvelse af denne ophævelses forenelighed med den nationale forfatning.

⁽¹⁾ EUT C 230 af 13.7.2020.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. december 2021 — Euro Delta Danube Srl mod Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Constanța — Rumænien)

(Sag C-225/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – landbrug – fælles landbrugspolitik – forordning (EU) nr. 640/2014 – arealrelaterede støtteordninger – generel arealbetaling – kriterier for støtteberettigelse – koncessionsaftale om landbrugsarealer – ændring af anvendelsen af disse arealer uden koncessionsgiverens samtykke – anvendelse til landbrugsmæssige formål af arealer bestemt til anvendelse som akvakulturanlæg – forskel mellem det anmeldte areal og det fastslåede areal – anmeldelse af et for stort areal – administrative sanktioner)

(2022/C 84/12)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanța

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Euro Delta Danube Srl

Sagsøgt: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Konklusion

2, stk. 1, nr. 23), og artikel 19, stk. 1 og 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagetrækning af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1393 af 4. maj 2016, skal fortolkes således, at disse bestemmelser inden for rammerne af den generelle arealbetalingsordning ikke foreskriver, at en person, der ansøger om landbrugsstøtte, pålægges administrative sanktioner for anmeldelse af et for stort areal, med den begrundelse, at vedkommende anvender de arealer, som er blevet givet i koncession med henblik på anvendelse til akvakulturanlæg, til landbrugsmæssige formål uden koncessionsgiverens samtykke til en sådan ændring i anvendelsen af disse arealer, når denne støtteansøger i forhold til nævnte arealer har en tilstrækkelig autonomi med henblik på udøvelsen af sin landbrugsaktivitet.

(¹) EUT C 297 af 7.9.2020.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. december 2021 — DP og SG mod Trapeza Peiraios AE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Polymeles Protodikeio Athinon — Grækenland)

(Sag C-243/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår – artikel 1, stk. 2 – kontraktvilkår, som afspejler love eller bindende administrative bestemmelser – udelukkelse fra dette direktivs anvendelsesområde – lån, der skal tilbagebetales i en udenlandsk valuta – kontraktvilkår, der afspejler en national bestemmelse af deklaratisk karakter – betydningen af den manglende gennemførelse af denne artikel 1, stk. 2 – artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1 – kontrol med, om et kontraktvilkår er urimeligt – artikel 8 – vedtagelse eller opretholdelse af nationale bestemmelser, der sikrer forbrugeren et højere beskyttelsesniveau – samspillet mellem disse forskellige bestemmelser i direktiv 93/13)

(2022/C 84/13)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Polymeles Protodikeio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: DP og SG

Sagsøgt: Trapeza Peiraios AE

Konklusion

1) Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler skal fortolkes således, at et kontraktvilkår, der er indsat i en aftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, og som afspejler en deklaratisk national lovbestemmelse eller administrativ bestemmelse, dvs. en bestemmelse, som automatisk finder anvendelse, når parterne ikke har aftalt andet, i medfør af denne bestemmelse er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, selv om det nævnte kontraktvilkår ikke har været genstand for individuel forhandling.

- 2) Artikel 1, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at de kontraktvilkår, der er omfattet af denne artikel 1, stk. 2, er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, selv om den nævnte bestemmelse ikke er blevet formelt gennemført i en medlemsstats retsorden, og i et sådant tilfælde kan retterne i denne medlemsstat ikke lægge til grund, at den omhandlede artikel 1, stk. 2, er blevet indirekte indarbejdet i national ret ved gennemførelsen af dette direktivs artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1.
- 3) Artikel 8 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for vedtagelsen eller opretholdelsen af bestemmelser i national ret, som bevirker, at den i dette direktiv fastsatte forbrugerbeskyttelsesordning finder anvendelse på kontraktvilkår, der er omfattet af direktivets artikel 1, stk. 2.

(¹) EUT C 271 af 17.8.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2021 — Gtflifx Tv mod DR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-251/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, nr. 2) – speciel kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt – offentliggørelse på internettet af angiveligt nedsættende ytringer om en person – stedet for skadens indtræden – retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område et indhold offentliggjort på internettet er eller har været tilgængeligt]

(2022/C 84/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gtflifx Tv

Sagsøgt: DR

Konklusion

Artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en person, som anser sine rettigheder for at være krænkede på grund af spredning af nedsættende ytringer om vedkommende på internettet og derfor anlægger sag både med henblik på berigtigelse af oplysninger og fjernelse af indhold offentliggjort på internettet og med henblik på erstatning for den skade, der følger af denne offentliggørelse på internettet, kan kræve erstatning for den skade, som den pågældende har lidt, på den medlemsstats område, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende, selv om disse retter ikke har kompetence til at påkende påstanden om berigtigelse og fjernelse.

(¹) EUT C 297 af 7.9.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. december 2021 — Airhelp Limited mod Laudamotion GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Korneuburg — Østrig)

(Sag C-263/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 2, litra l) – artikel 5, stk. 1, litra c) – reservation af en flyvning via en elektronisk platform – det transporterende luftfartsselskabs fremrykning af afgangstidspunktet – kvalificering – modtagelse af oplysningen om fremrykning af flyvningen på en e-mailadresse, som ikke tilhører de berørte passagerer – direktiv 2000/31/EF – elektronisk handel – artikel 11 – formodning om modtagelse – omfanget af det transporterende luftfartsselskabs underretningspligt]

(2022/C 84/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Korneuburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Airhelp Limited

Sagsøgt: Laudamotion GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at en flyvning skal betragtes som »aflyst«, når det transporterende luftfartsselskab fremrykker denne flyvning med mere end en time.
- 2) Undersøgelsen af, om forpligtelsen til at give passageren meddelelse om aflysningen rettidigt er opfyldt, skal udelukkende ske ud fra artikel 5, stk. 1, litra c), i forordning nr. 261/2004, sammenholdt med denne forordnings artikel 5, stk. 4.
- 3) Artikel 5, stk. 1, litra c), nr. i), i forordning nr. 261/2004 skal fortolkes således, at en flypassager, der har reserveret en flyvning via en formidler, betragtes som ikke at have fået meddelelse om aflysningen af denne flyvning, når, selv om det transporterende luftfartsselskab har sendt meddelelsen om denne aflysning videre til den formidler, via hvilken lufttransportkontrakten blev indgået med passageren, mindst to uger før det planlagte afgangstidspunkt, den nævnte formidler ikke har givet passageren meddelelse om den nævnte aflysning inden for den i den nævnte bestemmelse fastsatte frist, og denne passager ikke har givet formidleren tilladelse til at modtage den videresendte oplysning fra det nævnte transporterende luftfartsselskab.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2020.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. december 2021 — GN og WX mod Prefettura di Massa Carrara — Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Massa — Italien)

(Sag C-274/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 63 TEUF – frie kapitalbevægelser – færdsel – indregistrering og beskatning af motorkøretøjer – fører, der er bosiddende i en medlemsstat – køretøj indregistreret i en anden medlemsstat – køretøj, der kortvarigt stilles vederlagsfrit til rådighed – national lovgivning, som forbyder personer, der har haft bopæl i Italien i mere end 60 dage, at færdes i denne medlemsstat med et køretøj, der er indregistreret i udlandet)

(2022/C 84/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Massa

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: GN og WX

Sagsøgt: Prefettura di Massa Carrara — Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Konklusion

Artikel 63, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, der forbyder enhver person, som i mere end 60 dage har haft bopæl i denne medlemsstat, dér at føre et motorkøretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat, uanset i hvis navn dette køretøj er indregistreret, uden at varigheden af det tidsrum, hvor dette køretøj er blevet anvendt i den første medlemsstat, tages i betragtning, og uden at den pågældende person kan gøre en ret til fritagelse gældende, når dette samme motorkøretøj hverken i det væsentlige skal anvendes varigt på førstnævnte medlemsstats område eller faktisk anvendes på denne måde.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 7.9.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. december 2021 — XY mod Finanzamt V (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-394/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – frie kapitalbevægelser – artikel 63 TEUF og 65 TEUF – national lovgivning om arveafgift – fast ejendom beliggende på det nationale område – begrænset arveafgiftspligt – forskellig behandling af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende – ret til bundfradrag i afgiftsgrundlaget – forholdsmæssig nedsættelse i tilfælde af begrænset arveafgiftspligt – forpligtelser vedrørende tvangsarv – intet fradrag i tilfælde af begrænset arveafgiftspligt)

(2022/C 84/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XY

Sagsøgt: Finanzamt V

Konklusion

- 1) Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning om beregning af arveafgift, der bestemmer, at i tilfælde af erhvervelse ved arv af fast ejendom beliggende på det nationale område, hvor hverken arveladeren eller arvingen på tidspunktet for dødsfaldet havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i denne medlemsstat, nedsættes bundfradraget i afgiftsgrundlaget i forhold til det bundfradrag, der finder anvendelse, når mindst en af disse personer på dette tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den nævnte medlemsstat, med et beløb, der svarer til den del af boets værdi, som ikke er arveafgiftspligtigt i den nævnte medlemsstat, i forhold til værdien af det samlede bo.
- 2) Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning om beregning af arveafgifter, der bestemmer, at i tilfælde af erhvervelse ved arv af fast ejendom beliggende på det nationale område, hvor hverken arveladeren eller arvingen på tidspunktet for dødsfaldet havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i denne medlemsstat, kan forpligtelser vedrørende tvangsarv ikke fradrages arven som gæld i boet, selv om disse forpligtelser fuldt ud kan fradrages, såfremt mindst en af disse personer på dette tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den nævnte medlemsstat.

(¹) EUT C 378 af 9.11.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. december 2021 — EP og GM mod Corendon Airlines Turistik Hava Tasimacilik A.Ş. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-395/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 2, litra l) – artikel 5, stk. 1 – ændring af afgangstidspunktet for en flyvning – flyvning udsat med ca. tre timer – underretning af passagererne ni dage inden afgang – begreberne »aflysning« og »forsinkelse«]

(2022/C 84/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: EP og GM

Sagsøgt: Corendon Airlines Turistik Hava Tasimacilik A.Ş.

Konklusion

Artikel 2, litra l), artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at en flyafgang ikke kan anses for at være »aflyst« i disse bestemmelses forstand, når det transporterende luftfartsselskab udsætter dennes planlagte afgangstidspunkt med mindre end tre timer uden at foretage andre ændringer af denne flyvning.

(¹) EUT C 399 af 23.11.2020.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. december 2021 — A.K. mod Skarb Państw (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Apelacyjny w Warszawie — Polen)

(Sag C-428/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer – andet direktiv 84/5/EØF – artikel 1, stk. 2 – direktiv 2005/14/EF – direktiv 2009/103/EF – artikel 9, stk. 1 – forpligtelse til at forhøje de mindstebeløb, der er dækket af den lovpligtige forsikring – overgangsperiode – ny regel, som skal anvendes øjeblikkeligt på de fremtidige virkninger af en situation, der er opstået, mens den tidligere regel var gældende – situation, der er opstået før ikrafttrædelsen af en materiel EU-retsregel – national lovgivning, hvorefter forsikringsaftaler, der er indgået inden den 11. december 2009, ikke er omfattet af forpligtelsen til at forhøje de mindstebeløb, der er dækket af den lovpligtige forsikring)

(2022/C 84/19)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A.K.

Sagsøgt: Skarb Państwa

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005, og artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse skal fortolkes således, at de medlemsstater, der gjorde brug af den i disse bestemmelser foreskrevne mulighed for at fastsætte en overgangsperiode, var forpligtede til at kræve, at de mindstebeløb for dækning, der var fastsat i motorkøretøjsforsikringsaftaler, der var blevet indgået før den 11. december 2009, men som stadig var i kraft på denne dato, fra og med denne dato skulle være i overensstemmelse med den regel, der er fastsat i nævnte bestemmelsers fjerde afsnit.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 12.7.2021.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. december 2021 — V.M.A. mod Stolichna obshtina, rayon »Pancharevo« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-490/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – artikel 20 TEUF og 21 TEUF – retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område – barn, der er født i sine forældres værtsmedlemsstat – fødselsattest, der er udstedt af denne medlemsstat, og hvori der er angivet to mødre til barnet – afslag fra den ene af disse to mødres oprindelsesmedlemsstat på at udstede en fødselsattest for barnet på grund af manglende oplysninger om, hvem der er barnets biologiske mor – besiddelse af en fødselsattest som betingelse for udstedelse af et identitetskort eller et pas – national lovgivning i denne oprindelsesmedlemsstat, hvorefter forældreskab for personer af samme køn ikke anerkendes)

(2022/C 84/20)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: V.M.A.

Sagsøgt: Stolichna obshtina, rayon »Pancharevo«

Konklusion

Artikel 4, stk. 2, TEU, artikel 20 TEUF og 21 TEUF og artikel 7, 24 og 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at med hensyn til et mindreårigt barn, som er unionsborger, og hvis fødselsattest, udstedt af de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten, angiver to personer af samme køn som barnets forældre, er den medlemsstat, hvor dette barn er statsborger, forpligtet til dels at udstede et identitetskort eller et pas til barnet, uden krav om, at dens nationale myndigheder først har udstedt en fødselsattest, dels — i lighed med alle andre medlemsstater — at anerkende det dokument fra værtsmedlemsstaten, som gør det muligt for dette barn at udøve sin ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område sammen med hver af disse to personer.

(¹) EUT C 433 af 14.12.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2021 — Randstad Italia SpA mod Umana SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA og Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-497/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – medlemsstaternes forpligtelse til at tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten – offentlige kontrakter – direktiv 89/665/EØF – artikel 1, stk. 1 og 3 – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – dom afsagt af den øverste domstol i forvaltningsretlige sager i en medlemsstat, hvorved det i strid med Domstolens praksis fastslås, at et søgsmål anlagt af en tilbudsgiver, der er blevet udelukket fra en offentlig udbudsprocedure, ikke kan antages til realitetsbehandling – manglende adgang til domstolsprøvelse af denne dom ved den øverste domstol i denne medlemsstats retsorden – effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet)

(2022/C 84/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Randstad Italia SpA

Sagsøgte: Umana SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA og Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

Konklusion

Artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 19, stk. 1, TEU samt artikel 1, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en bestemmelse i en medlemsstats nationale ret, der ifølge national retspraksis bevirker, at retssubjekter, såsom tilbudsgivere, der har deltaget i en procedure om tildeling af

en offentlig kontrakt, ikke inden for rammerne af en anke ved den øverste domstol i denne medlemsstats retsorden kan anfægte overensstemmelsen med EU-retten af en dom afsagt af den øverste domstol i forvaltningsretlige sager i denne medlemsstat.

(¹) EUT C 433 af 14.12.2020.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. december 2021 — Vítkovice Steel a.s. mod Ministerstvo životního prostředí (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Městský soud v Praze — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-524/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – direktiv 2003/87/EF – artikel 11, stk. 3 – afgørelse 2011/278/EU – artikel 3, litra b), og artikel 10, stk. 2, litra a) – produktbenchmark delinstallation – afgørelse 2013/448/EU – gyldighed – anlæg, der anvender en oxygenkonverter – varmt metal – input hidrørende fra et tredjepartsindlæg – afslag på tildeling af emissionskvoter – formaliteten – sagsøgeren i hovedsagens manglende anlæggelse af et annullationssøgsmål]

(2022/C 84/22)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Městský soud v Praze

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vítkovice Steel a.s.

Sagsøgt: Ministerstvo životního prostředí

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, og artikel 1, stk. 2, tredje afsnit, i Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratisdeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF skal fortolkes således, at de ikke gør det muligt at gratisdele kvoter til det i hovedsagen omhandlede anlæg for produktbenchmarket »varmt metal« på grundlag af en ny anmodning fra Den Tjekkiske Republik, selv hvis en dobbelttælling af emissioner og en dobbelttildeling af kvoter er udelukket.

(¹) EUT C 443 af 21.12.2020.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 16. december 2021 — Apollo Tyres (Ungarn) Kft. mod Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-575/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – luftforurening – ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – direktiv 2003/87/EF – anlæg til forbrænding af brændsel – bilag I – samlet nominel indfyret termisk effekt – bestemmelser om beregning – sammenlægningsreglen)

(2022/C 84/23)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Apollo Tyres (Hungary) Kft.

Sagsøgt: Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter

Konklusion

Punkt 3 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018, skal fortolkes således, at et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt skal beregnes ved at sammenlægge den maksimale nominelle indfyrede termiske effekt af de tekniske enheder, som anlægget består af, medmindre de begrænsninger af denne maksimale nominelle indfyrede termiske effekt, som driftslederen har pålagt, er permanente, og at disse begrænsninger, ligesom deres permanente karakter, faktisk kan efterprøves af den nationale myndighed, der er kompetent til tildeling af emissionskvoter.

(¹) EUT C 28 af 25.1.2021.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. december 2021 — P. Krücken Organic GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-586/20 P) (¹)

(Appel – regler for institutionerne – erstatningssøgsmål – betingelser for, at Den Europæiske Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold – forordning (EF) nr. 834/2007 – økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter – artikel 33, stk. 3 – begrebet »passende tilsyn« – forordning (EF) nr. 1235/2008 – ordninger for import af økologiske produkter fra tredjelande – privat kontrolorgan, der er godkendt til at føre ækvivalenskontrol – tilregnelser til Europa-Kommissionen af dette organs adfærd)

(2022/C 84/24)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: P. Krücken Organic GmbH (ved Rechtsanwalt H. Schmidt)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes, B. Hofstötter og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) P. Krücken Organic GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 9 af 11.1.2021.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 9. november 2021 — Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Gaeta mod Punto Nautica Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Regionale del Lazio — Italien)

(Sag C-255/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – skatter og afgifter – harmonisering af lovgivningerne – punktafgifter – direktiv 92/12/EØF – artikel 3, stk. 2 – direktiv 2008/118/EF – artikel 1, stk. 2 – indirekte afgifter på punktafgiftspligtige varer til særlige formål – regional afgift på salg af benzin til motorkøretøjer – særlige formål – foreligger ikke)

(2022/C 84/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Gaeta

Sagsøgt: Punto Nautica Srl

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, der indfører en regional afgift på salg af benzin til motorkøretøjer, eftersom provenuet af denne afgift, som udelukkende er bestemt til på generel vis at bidrage til regionale myndigheders budget, ikke kan anses for at forfølge et »særligt formål« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2020.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 10. januar 2022 — Asociația Națională de Terapii Complementare din România (ANATECOR) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Arad — Rumænien)

(Sag C-400/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – fortolkning af national lovgivning – national insolvensprocedure – den særlige dommers mulighed for at efterprøve sin materielle kompetence og fordringen – rent intern tvist – ingen tilknytning til EU-retten – åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)

(2022/C 84/26)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Arad

Parter i hovedsagen

Debitor under insolvensbehandling: Asociația Națională de Terapii Complementare din România (ANATECOR)

Procesdeltagere: Primăria Municipiului Arad — Direcția Venituri og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, der er blevet forelagt af Tribunalul Arad (retten i første instans i Arad, Rumænien) ved afgørelse af 31. maj 2021.

(¹) Dato for indlevering: 28.6.2021.

Appel iværksat den 1. august 2021 af Rezon OOD til prøvelse af dom afsagt af Retten den 16. juni 2021 i sag T-487/20 — Rezon mod EUIPO

(Sag C-476/21 P)

(2022/C 84/27)

Processprog: bulgarsk

Parter

Appellant: Rezon OOD (ved advokat M. Yordanova-Harizanova)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 10. december 2021 besluttet:

1. Appellen admitteres ikke.
2. Rezon OOD bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 26. august 2021 af Republikken Cypern til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-281/19 — Cypern mod EUIPO

(Sag C-538/21 P)

(2022/C 84/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Republikken Cypern (ved S. Malynicz, BL, barrister S. Baran og solicitor V. Marsland)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 21. december 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Republikken Cypern bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 4. november 2021 — Verbraeken J. en Zonen BV og PN

(Sag C-661/21)

(2022/C 84/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Kassationsappellanter: Verbraeken J. en Zonen BV og PN

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, stk. 1, litra b). nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 ⁽¹⁾ om koordinering af de sociale sikringsordninger, artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 ⁽²⁾ af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF og artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 ⁽³⁾ af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel fortolkes således, at det af den omstændighed, at en virksomhed har fået en transporttilladelse i en EU-medlemsstat i henhold til forordning (EF) nr. 1071/2009 og forordning (EF) nr. 1072/2009 og således skal have et faktisk og varigt forretningssted i denne medlemsstat, nødvendigvis følger, at det er uafkræfteligt godtgjort, at virksomheden med henblik på fastlæggelsen af, hvilken social sikringsordning der finder anvendelse, har sit hjemsted som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 883/2004 i denne medlemsstat, og at myndighederne i beskæftigelsesstaten er bundet af denne konstatering?
- 2) Kan en national ret i beskæftigelsesstaten, der fastslår, at den omhandlede transporttilladelse er opnået ved svig, se bort fra denne tilladelse, eller skal myndighederne i beskæftigelsesstaten på grundlag af konstateringen af svig først anmode den myndighed, der har udstedt tilladelsen, om at tilbagekalde den?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 166 s. 1.

⁽²⁾ EUT 2009, L 300 s. 51.

⁽³⁾ EUT 2009, L 300 s. 72.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 9. november 2021 — »Gargždų geležinkelis« UAB mod Lietuvos transporto saugos administracija

(Sag C-671/21)

(2022/C 84/30)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Appellant: »Gargždų geležinkelis« UAB

Øvrige procesdeltagere i sagen: Lietuvos transporto saugos administracijaLietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba og »LTG Infra« AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 47, stk. 4, første og andet punktum, i direktiv 2012/34/ ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen utvetydigt forbyder indførelsen af nationale retsfor skrifter, der bestemmer, at i tilfælde af overbelastet infrastruktur kan intensiteten for så vidt angår anvendelsen af jernbaneinfrastrukturen på tidspunktet for kapacitetstildelingen tages i betragtning? Har det nogen betydning for denne bedømmelse, hvorvidt jernbaneinfrastrukturens udnyttelsesgrad er knyttet til den tidligere faktiske udnyttelse af denne infrastruktur eller den planlagte udnyttelse i den periode, hvor den relevante køreplan er gældende? Har bestemmelserne i artikel 45 og 46 i direktiv 2012/34/EU, der tillægger den offentlige infrastrukturforvalter eller den enhed, der træffer afgørelse om kapaciteten, et bredt skøn i forbindelse med samordningen af den ansøgte kapacitet, og gennemførelsen af disse bestemmelser i national ret nogen betydning for denne bedømmelse? Har den omstændighed, at det i et bestemt tilfælde er blevet fastslået, at infrastruktur er overbelastet, som følge af, at to eller flere jernbanevirksomheder ansøger om kapacitet for så vidt angår transporten af det samme gods, nogen betydning for denne bedømmelse?

- 2) Betyder bestemmelsen i artikel 45, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU, der bestemmer, at »infrastrukturforvalteren kan give bestemte transportydelse fortrinsstilling ved planlægningsprocessen og samordningen, jf. dog artikel 47 og 49«, at infrastrukturforvalteren ligeledes kan anvende en national prioritetsregel i tilfælde, hvor det ikke er blevet fastslået, at infrastrukturen er overbelastet? I hvilket omfang (på grundlag af hvilke kriterier) skal infrastrukturforvalteren, inden det fastslås, at en infrastruktur er overbelastet, foretage samordning af ansøgningerne om kanaler samt høring af ansøgere på grundlag af artikel 47[, stk. 1], første punktum, i direktiv 2012/34/EU? Bør denne høring af ansøgere omfatte bedømmelsen af, om to eller flere ansøgere har indgivet konkurrerende ansøgninger om transport af samme fragt (gods)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21.11.2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT 2012, L 343, s. 32).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af vredegericht te Antwerpen (Belgien) den
11. november 2021 — Fluvius Antwerpen mod MX**

(Sag C-677/21)

(2022/C 84/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Vredegericht te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fluvius Antwerpen

Sagsøgt: MX

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 1, litra a), jf. artikel 14, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF (¹), fortolkes således, at uretmæssig modtagelse af energi er en levering af varer, det vil sige en overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode?

I benægtende fald skal artikel 14, stk. 2, litra a), i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at uretmæssig modtagelse af energi er en levering af varer, det vil sige en overdragelse af ejendomsretten til en vare mod betaling i henhold til pålæg fra det offentlige eller på dettes vegne eller ifølge loven?

Skal artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at hvis Fluvius har ret til en erstatningsydelse for uretmæssig modtagelse af energi, må Fluvius anses for en afgiftspligtig person efter momsdirektivets artikel 9, stk. 1, fordi den uretmæssige modtagelse af energi er en »økonomisk virksomhed«, som Fluvius Antwerpen udøver, nemlig udnyttelse af et materielt gode med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter?

Såfremt artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF må fortolkes således, at der ved uretmæssig modtagelse af energi er tale om økonomisk virksomhed, skal artikel 13, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2006/112/EF da fortolkes således, at Fluvius Antwerpen er en myndighed, og i bekræftende fald, skal artikel 13, stk. 1, tredje afsnit, da fortolkes således, at den uretmæssige modtagelse af energi er en følge af Fluvius Antwerpens virksomhed, der har et ikke ubetydeligt omfang?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 11. november 2021 — Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau

(Sag C-681/21)

(2022/C 84/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Appellerende myndighed: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau, repræsenteret ved Finanzprokuratur

Procesdeltager: BB

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽¹⁾ og princippet om retssikkerhed, beskyttelse af velerhvervede rettigheder og EU-retten effektivitet fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning — som den i hovedsagen omhandlede — hvorefter en gruppe af tjenestemænd, der tidligere var begunstiget, på grundlag af pensionsreguleringen med tilbagevirkende kraft ikke længere har ret til pensionsbeløb, som de tidligere havde ret til, og som således (fjernelse med tilbagevirkende kraft af den gruppe, der tidligere var begunstiget, ved ligestilling med den gruppe, der tidligere var ugunstigt stillet) medfører, at også den gruppe af tjenestemænd, der tidligere var ugunstigt stillet, på grundlag af pensionsreguleringen ikke (længere) har ret til pensionsbeløb, som de tidligere havde ret til, og som sidstnævnte gruppe ville være blevet tildelt som følge af den forskelsbehandling med hensyn til alder — ved ikke-anvendelse af en national retsforordning, som strider mod EU-retten, med henblik på ligestilling med den tidligere begunstigede gruppe — som allerede (flere gange) er blevet fastslået af domstolene?

⁽¹⁾ EFT 2000, L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 11. november 2021 — »HSC Baltic« UAB, »Mitnija« UAB, »Montuotojas« UAB mod Vilniaus miesto savivaldybės administracija

(Sag C-682/21)

(2022/C 84/33)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »HSC Baltic« UAB, »Mitnija« UAB og »Montuotojas« UAB

Indstævnte i kassationssagen og sagsøgte i første instans: Vilniaus miesto savivaldybės administracija

Procesdeltagere: »Active Construction Management« UAB, selskab under insolvensbehandling og »Vilniaus vystymo kompanija« UAB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 18, stk. 1, artikel 57, stk. 4, litra g), og artikel 57, stk. 6, i direktiv 2014/24⁽¹⁾ og artikel 1, stk. 1, fjerde afsnit, og artikel 1, stk. 3, i direktiv 89/665⁽²⁾ (sammen eller hver for sig, men ikke begrænset til disse bestemmelser) fortolkes således, at en ordregivende myndigheds afgørelse, hvorefter en relevant økonomisk aktør optages på listen over upålidelige leverandører og dermed i en vis periode er forhindret i at udnytte muligheden for at deltage i udbudsprocedurer, der bekendtgøres efterfølgende, som følge af væsentlig misligholdelse fra den relevante økonomiske aktørs side af en kontrakt, der er indgået med samme ordregivende myndighed, er en foranstaltning, der kan prøves ved en domstol?

- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal de ovennævnte EU-retlige forskrifter (sammen eller hver for sig, men ikke begrænset til disse bestemmelser) da fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser og en praksis, hvorefter: a) den ordregivende myndighed i tilfælde, hvor den opsiges en offentlig indkøbskontrakt som følge af væsentlig misligholdelse af denne, ikke træffer en formel (særskilt) afgørelse om at optage økonomiske aktører på listen over upålidelige leverandører; b) en økonomisk aktør ikke på forhånd informeres om den efterfølgende optagelse på listen over upålidelige leverandører og derfor ikke har mulighed for at indgive relevante oplysninger og dermed reelt gøre indsigelse mod optagelsen; c) den ordregivende myndighed ikke foretager en konkret vurdering af omstændighederne for mangelfuld opfyldelse af en kontrakt, hvorved den økonomiske aktør, der bærer det retlige ansvar for misligholdelsen i tilfælde, hvor den offentlige indkøbskontrakt er blevet retmæssigt opsagt som følge af væsentlig misligholdelse af denne, automatisk optages på listen over upålidelige leverandører?
- 3) Hvis de to første spørgsmål besvares bekræftende, skal de ovennævnte EU-retlige forskrifter da (sammen eller hver for sig, men ikke begrænset til disse bestemmelser) fortolkes således, at partnere i en fælles aktivitet (enheder, der udgør en fælles leverandør) under opfyldelsen af en offentlig indkøbskontrakt, der retmæssigt opsiges som følge af væsentlig misligholdelse, kan godt gøre, at de er pålidelige og dermed opnå at blive fjernet fra listen over upålidelige leverandører, begrundet i bl.a. deres andel (værdi) af den udførte kontrakt, den ledende partners insolvens, denne partners handlinger og den ordregivende myndigheds medvirken til den manglende opfyldelse af kontrakten?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18 (EUT 2014, L 94, s. 65).

(²) Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT 1989, L 395, s. 33).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen)
den 12. november 2021 — Nacionalinis visuomenės sveikatos centras prie Sveikatos apsaugos
ministerijos mod Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija**

(Sag C-683/21)

(2022/C 84/34)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nacionalinis visuomenės sveikatos centras prie Sveikatos apsaugos ministerijos

Sagsøgt: Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »dataansvarlig« i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 7) (¹), fortolkes således, at en person, der har til hensigt igennem et offentligt udbud at erhverve et værktøj til dataindsamling (mobilapplikation), også skal anses som dataansvarlig, selv om en offentlig indkøbskontrakt ikke er blev indgået, og det skabte produkt (mobilapplikation), til købet af hvilket et offentligt udbud var blevet anvendt, ikke er blevet overdraget?
- 2) Skal begrebet »dataansvarlig« i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 7), fortolkes således, at en ordregivende myndighed, som ikke har erhvervet ejendomsretten til det skabte it-produkt, og som ikke har taget det i besiddelse, men hvor den endelige version af den skabte applikation indeholder links eller forbindelser til denne offentlige enhed og/eller hvor fortrolighedserklæringen, som ikke var officielt godkendt eller anerkendt af den pågældende offentlige myndighed, angav denne offentlige enhed som dataansvarlig, også skal anses for at være dataansvarlig?
- 3) Skal begrebet »dataansvarlig« i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 7), fortolkes således, at en person, der ikke har foretaget nogen egentlig databehandling som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 2), og/eller ikke har givet en klar tilladelse/samtykke til udførelsen af sådanne behandlinger, også skal anses for at være dataansvarlig? Har det betydning for fortolkningen af begrebet »dataansvarlig«, at det it-produkt, som blev anvendt til behandlingen af personoplysninger, blev udviklet i overensstemmelse med den ordregivende myndigheds formulering af opgaven?

- 4) Såfremt en fastlæggelse af de faktiske databehandlingsaktiviteter er relevant for fortolkningen af begrebet »dataansvarlig«, skal definitionen af »behandling« af personoplysninger som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 2), da fortolkes således, at den også omfatter situationer, hvor kopier af personoplysninger undervejs i forløbet omkring erhvervelsen af en mobilapplikation er blevet anvendt til testning af IT-systemer?
- 5) Skal fælles dataansvar i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 7), og artikel 26, stk. 1, fortolkes således, at det alene omfatter bevidst koordinerede handlinger i forbindelse med fastlæggelsen af formålet med og hjælpemidlerne til behandlingen af personoplysninger, eller kan dette begreb også fortolkes således, at fælles dataansvar også omfatter situationer, hvor der ikke foreligger en klar »ordning« vedrørende formålet med og hjælpemidlerne til databehandling og/eller handlinger ikke er koordineret mellem parterne? Er omstændighederne vedrørende det stadie i udviklingen af hjælpemidlerne til behandlingen af personoplysninger (IT-applikation) hvor personoplysninger blev behandlet og formålet med udviklingen af applikationen af juridisk betydning for fortolkningen af begrebet fælles dataansvar? Skal en »ordning« mellem fælles dataansvarlige forstås som udelukkende værende en klar og defineret fastlæggelse af de vilkår, som regulerer det fælles dataansvar?
- 6) Skal bestemmelsen i databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 1, hvorefter »administrative bøder skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning«, fortolkes således, at den også omfatter tilfælde, hvor den »dataansvarlige« pålægges ansvar, når udvikleren i forbindelse med udviklingen af et IT-produkt også behandler personoplysninger, og fører de uretmæssige handlinger af personoplysninger foretaget af databehandleren altid automatisk til, at den dataansvarlige ifalder et juridisk ansvar? Skal denne bestemmelse fortolkes således, at den også omfatter tilfælde, hvor den dataansvarlige har et objektivi ansvar?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 12. november 2021 — Papierfabrik Doetinchem B.V. mod Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co.

(Sag C-684/21)

(2022/C 84/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgt, sagsøger vedrørende modkravet og appellant: Papierfabrik Doetinchem B.V.

Sagsøger, sagsøgt vedrørende modkravet og indstævnt: Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co.

Præjudicielle spørgsmål

1. I henhold til Domstolens praksis skal vurderingen af, om elementer af et produkts udseende alene er bestemt af produktets tekniske funktion, foretages med hensyn til det omhandlede design (¹), objektive omstændigheder, der tydeliggør begrundelsen for at vælge elementerne af det pågældende produkts udseende, oplysninger om produktets brug samt om der foreligger alternative design, der gør det muligt at opnå den samme tekniske funktion (Domstolens dom af 8.3.2018 — C-395/16 — DOCERAM GmbH mod CeramTec GmbH — ECLI:EU:C:2018:172). Hvilken betydning har, henset til spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger andre design, det forhold, at indehaveren af designet også råder over designretten til stort antal alternative design?

2. Skal der ved vurderingen af, om elementer af et produkts udseende alene er bestemt af produktets tekniske funktion, tages hensyn til, at formgivningen muliggør flere farver, hvis den farvemæssige gengivelse som sådan ikke fremgår af registreringen?
3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Har dette forhold indflydelse på designets beskyttelsesomfang?

(¹) Jf. artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12.12.2001 om EF-design (EFT 2002, L 3, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 15. november 2021 — YV mod Stadtverkehr Lindau (B) GmbH

(Sag C-685/21)

(2022/C 84/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: YV

Sagsøgt: Stadtverkehr Lindau (B) GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal en virksomhed, som ganske vist ikke er et forsikringselskab, men som på grundlag af en undtagelse fra den lovpligtige forsikring som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2009/103/EF (¹) om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (kodificeret udgave) og i henhold til den lovgivning, som finder anvendelse, hæfter for virksomhedens motorkøretøjer som »kvasi-forsikringsgiver«, ligesom en forsikringsgiver hæfter i henhold til de erstatningsretlige regler, ligeledes betragtes som en forsikringsgiver som omhandlet i artikel 11, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1215/2012 (²) om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdning)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16.9.2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT 2009, L 263, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgien) den 19. november 2021 — Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV og Supergame BV mod Belgische Staat

(Sag C-695/21)

(2022/C 84/37)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV og Supergame BV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 56, stk. 1, TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat, som indrømmer operatørerne af et begrænset og kontrolleret antal godkendte hasardspilsforetagender på sit område en undtagelse fra det generelle forbud mod reklame for sådanne foretagender uden samtidig at fastsætte en mulighed for, at operatører af hasardspilsforetagender med hjemsted i andre medlemsstater kan opnå samme undtagelse fra reklameforbuddet for disse foretagender på medlemsstatens område?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā rajona tiesa (Letland) den 13. december 2021 — AAS BTA Baltic Insurance Company mod Iepirkumu uzraudzības birojs og Tieslietu ministrija

(Sag C-769/21)

(2022/C 84/38)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā rajona tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AAS BTA Baltic Insurance Company

Sagsøgte: Iepirkumu uzraudzības birojs og Tieslietu ministrija

Præjudicielt spørgsmål

Er en national bestemmelse, der pålægger den ordregivende myndighed en bindende forpligtelse til at afslutte udbudsproceduren, hvis det konstateres, at den oprindeligt valgte tilbudsgiver, som har afvist at indgå en offentlig kontrakt med den ordregivende myndighed, skal anses som den samme markedsaktør som den næste tilbudsgiver, der har afgivet et tilbud, der svarer til den ordregivende myndigheds behov og krav, forenelig med de udbudsprincipper, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF⁽¹⁾, og navnlig med medlemsstaternes forpligtelse til at behandle økonomiske aktører ens og uden forskelsbehandling, og med proportionalitetsprincippet?

⁽¹⁾ EUT 2014, L 94, s. 65.

Appel iværksat den 16. december 2021 af Nec Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 29. september 2021 i sag T-341/18, Nec mod Kommissionen

(Sag C-786/21 P)

(2022/C 84/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Nec Corp. (ved Solicitor R. Bachour og advocaten A. Pliego Selie, W. Brouwer og R. Warning)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

- Der afsiges endelig dom i denne appelsag, den omtvistede afgørelse annulleres og/eller bøden nedsættes i overensstemmelse med påstanden i denne appel, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten til afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i denne appelsag og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har med det første appelanbringende, der er opdelt i tre led, gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl og undlod at angive en tilstrækkelig eller passende begrundelse ved efterprøvelsen af, om appellants bøde skulle forhøjes for gentagelsestilfælde.

For det første begik Retten en fejl, idet den fastslog, at appellanten i den omtvistede afgørelse kunne pålægges en særskilt bøde for gentagelsestilfælde til trods for, at appellants ansvar alene udgør et afledt ansvar og er kvalificeret som sådant.

For det andet begik Retten en fejl, idet den opretholdt forhøjelsen af bøden for gentagelsestilfælde for perioden før den 20. maj 2010, dvs. før appellanten blev holdt ansvarlig for en overtrædelse og oplyst herom. Dette er hverken retligt korrekt eller forholdsmæssigt, navnlig i betragtning af den korte tid mellem Kommissionens vedtagelse af sin DRAM-afgørelse ⁽¹⁾ og afslutningen af Tokin Corporations overtrædelse og den omstændighed, at appellanten derfor objektivt set ikke kan anses for at have accepteret eller på nogen måde godkendt Tokin Corporations overtrædelse.

For det tredje er den appellerede dom under alle omstændigheder behæftet med en retlig fejl som følge af den urigtige anvendelse af proportionalitetsprincippet ved efterprøvelsen af bødens størrelse og fastlæggelsen af den periode, hvori det blev anvendt.

Appellanten har med det andet appelanbringende gjort gældende, at Retten i den appellerede dom gengav den omtvistede afgørelse urigtigt og accepterede en åbenbar uoverensstemmelse i den omtvistede afgørelse for så vidt angår appellants deltagelse i den identificerede overtrædelse ved at erstatte uoverensstemmelsen vedrørende kvalificeringen af appellants ansvar med sin egen forståelse af de faktiske omstændigheder og af Kommissionens begrundelse i den omtvistede afgørelse.

Appellanten har med det tredje appelanbringende gjort gældende, at den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, idet proportionalitetsprincippet er anvendt urigtigt, og forpligtelsen til at fremsætte en tilstrækkelig eller passende begrundelse ved efterprøvelsen af bøden under udøvelse af den fulde prøvelsesret er tilsidesat.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 19.5.2010 om en procedure efter artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.511 — DRAM).

Sag anlagt den 16. december 2021 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-789/21)

(2022/C 84/40)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braun, L. Malferrari og Iv. Zalogin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten ⁽¹⁾, og navnlig i henhold til dette direktivs artikel 166 og bilag III, del A og B, fodnote 2, idet den ikke har sammenkoblet det bulgarske selskabsregister med systemet til sammenkobling af selskabsregistre (BRIS).

— Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Bulgarien har i strid med de ovennævnte bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten undladt at sammenkoble det bulgarske selskabsregister med systemet til sammenkobling af selskabsregistre (BRIS).

(¹) EUT af 30.6.2017, L 169, s. 46.

Sag anlagt den 21. december 2021 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-814/21)

(2022/C 84/41)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Tomkin og A. Szmytkowska, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 22 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den nægter unionsborgere, der ikke er polske statsborgere, men som har bopæl på Den Polske Republiks område, retten til at være medlem af et politisk parti.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 22 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har enhver unionsborger, der har bopæl i en medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, valgret og er valgbar ved kommunale valg og ved valg til Europa-Parlamentet i den medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne stat.

Kommissionen mener, at hvis unionsborgere, der ikke er polske statsborgere, men som har bopæl i Republikken Polen, nægtes retten til at være medlem af et politisk parti, bliver det umuligt for disse unionsborgere at udøve de politiske rettigheder, som de er blevet tildelt ved artikel 22 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på samme betingelser som gælder for polske statsborgere.

Appel iværksat den 21. december 2021 af Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC, Amazon EU Sàrl og Amazon Europe Core Sàrl til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 14. oktober 2021 i sag T-19/21, Amazon.com m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-815/21 P)

(2022/C 84/42)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC, Amazon EU Sàrl og Amazon Europe Core Sàrl (ved dikigoros A. Komninos og abogado G. Tantulli)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Formalitetsindsigelsen forkastes i sin helhed.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på undersøgelse af realiteten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at den appellerede kendelse er i strid med artikel 263 TEUF, idet det heri konkluderes, at den foranstaltning, der blev anfægtet i stævningen, ikke har retsvirkninger. En sådan tilsidesættelse skyldes en urigtig fortolkning af artikel 11, stk. 6, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾, som yder virksomheder retlig beskyttelse mod parallelle antitrustprocedurer ved Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder. Det anerkendes ikke i den appellerede kendelse, at den omtvistede foranstaltning fratog Amazon denne beskyttelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

Appel iværksat den 29. december 2021 af Oriol Junqueras i Vies til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 14. oktober 2021 i sag T-100/20, Junqueras i Vies mod Parlamentet**(Sag C-824/21 P)**

(2022/C 84/43)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Oriol Junqueras i Vies (ved abogado M. Marsal i Ferret)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets kendelse (Sjette Afdeling) af 14. oktober 2021 i sag T-100/20 ophæves og tilbagekaldes.
- Det fastslås, at det af appellanten anlagte søgsmål fuldt ud kan antages til realitetsbehandling.
- Proceduren genoptages, således at Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling), når det er fastslået, at sagen kan antages til realitetsbehandling, kan fortsætte med behandlingen af denne.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne vedrørende formalitetsindsigelsen og denne appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender:

For det første: Den appellerede kendelse er i strid med artikel 263 TEUF, for så vidt som den fastslår, at Oriol Junqueras i Vies ikke havde direkte interesse i at få sagen prøvet, idet han ikke var medlem af Europa-Parlamentet på det tidspunkt, hvor søgsmålet blev anlagt. Retten lagde fejlagtigt til grund, at mandatet var fortabt i henhold til den europæiske valgakt (artikel 13), idet afgørelsen fra Kongeriget Spanien er en national afgørelse om manglende valgbarhed på grund af uforenelighed. Da afgørelsen ikke medfører fortabelse af mandatet som omhandlet i artikel 13 i den europæiske valgakt (og ikke er en uforenelighedsgrund, som er tilladt i medfør af artikel 7 i den europæiske valgakt), har Oriol Junqueras i Vies fortsat en faktisk og direkte interesse i at få sagen prøvet. Det gøres desuden gældende, at Rettens kendelse udgør en fejlagtig fortolkning af den nationale afgørelse fra Kongeriget Spanien, for så vidt som det fastslås, at Oriol Junqueras i Vies ikke har direkte interesse i at få sagen prøvet, og at kendelsen er i strid med artikel 263 TEUF.

For det andet: Den appellerede kendelse udgør tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler (artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) samt artikel 6 og 13 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (herefter »EMRK«) og artikel 263 TEUF. I kendelsen foregribes afgørelserne i (sagerne) C-115/21 (P) og T-24/20 ⁽¹⁾, og det lægges fejlagtigt til grund, at Oriol Junqueras i Vies ikke kan genindtræde som medlem af Europa-Parlamentet som følge af de verserende sager ved Unionens retsinstanser. Det er imidlertid muligt for Oriol Junqueras i Vies at genindtræde som medlem, og han har derfor direkte interesse i at få sagen prøvet.

For det tredje: Den appellerede kendelse udgør tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler (chartrets artikel 47 samt EMRK's artikel 6 og 13) og artikel 263 TEUF. I den appellerede kendelse anses det for hypotetisk, at søgsmålene anlagt ved de nationale retsinstanser og ved Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol, Spanien) kan medføre, at Oriol Junqueras i Vies kan genindtræde som medlem af Europa-Parlamentet, og det lægges derfor i kendelse til grund, at han ikke har en aktuel og direkte interesse i at få sagen prøvet. I kendelsen bortses fra den omstændighed, at det er Tribunal Supremo (øverste domstol), der har bekræftet, at et af de mulige udfald af Oriol Junqueras i Vies' søgsmål er, at han genindtræder som medlem af Europa-Parlamentet, hvorfor det var fejlagtigt i den appellerede kendelse at fastslå, at dette udfald skulle anses for hypotetisk, og Oriol Junqueras i Vies har derfor faktisk og direkte interesse i at få sagen prøvet. På samme måde udgør det en tilsidesættelse af retten til effektiv domstolsbeskyttelse og retten til effektive retsmidler, at Retten ikke samtidig traf afgørelse om formaliteten og afgørelse om sagens realitet, hvilket utvivlsomt er den fremgangsmåde, der bedst sikrer gennemførelsen af de nævnte rettigheder.

For det fjerde: Det fastslås i den appellerede kendelse, at der ikke findes andre grunde, som kan understøtte, at Oriol Junqueras i Vies har interesse i at opnå, at den appellerede kendelse ophæves, også selvom det ikke er muligt at iværksætte gennemførelsesforanstaltninger, hvis kendelsen ophæves. Dette er i strid med artikel 263 TEUF, da disse grunde findes og er blevet gjort gældende. Oriol Junqueras i Vies' repræsentant har under hensyntagen til, at anmodningen om immunitetsbeskyttelse blev fremsat før afsigelsen af den strafferetlige dom og afgørelsen om fortabelse af hans mandat, i det væsentlige gjort gældende, at anerkendelse af Oriol Junqueras i Vies' status som medlem Europa-Parlamentet og behandling af anmodningen om immunitetsbeskyttelsen ville have medført en forpligtelse til (i overensstemmelse med Domstolens dom af 19.12.2019 i sag C-502/19) ⁽²⁾ at udsætte alle søgsmål mod Oriol Junqueras i Vies, og at imødekommelse af hans søgsmål ville have medført, at disse nationale afgørelser var blevet truffet i strid med EU-retten, hvilket er relevant for alle de søgsmål, som Oriol Junqueras i Vies har anlagt ved Unionens retsinstanser, herunder også de søgsmål, som han på et senere tidspunkt måtte anlægge ved Menneskerettighedsdomstolen, hvorfor Oriol Junqueras i Vies har interesse i at få sagen prøvet i medfør af artikel 263 TEUF.

⁽¹⁾ Kendelse af 15.12.2020, Junqueras i Vies mod Parlamentet (T-24/20, EU:T:2020:601)

⁽²⁾ Dom af 19.12.2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115)

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. oktober 2021 — M. X mod Préfet de Saône-et-Loire
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Dijon — Frankrig)**

(Sag C-206/21) ⁽¹⁾

(2022/C 84/44)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 12.7.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. november 2021 — straffesag mod G.B. og R.H.,
procesdeltagere: Procura della Repubblica di Rieti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale
di Rieti — Italien)**

(Sag C-334/21) ⁽¹⁾

(2022/C 84/45)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 310 af 2.8.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. oktober 2021 — E og F mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch — Nederlandene)

(Sag C-456/21) ⁽¹⁾

(2022/C 84/46)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 391 af 27.9.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. november 2021 —»Banka DSK« EAD mod M.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofijski rayonen sad — Bulgarien)

(Sag C-489/21) ⁽¹⁾

(2022/C 84/47)

Processprog: bulgarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 481 af 29.11.2021.

RETTE

Rettens dom af 15. december 2021 — Oltchim mod Kommissionen

(Sag T-565/19) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – støtteforanstaltninger indrømmet af Rumænien til fordel for en petrokemisk virksomhed – manglende fuldbyrdelse, yderligere akkumulering og afskrivning af offentlige fordringer – annullationssøgsmål – søgsmålsfrist – begyndelsestidspunkt – artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) 2015/1589 – søgsmålsinteresse – situation med en eller flere foranstaltninger – statsmidler – tilregnelser til staten – anvendeligheden af kriteriet om den private kreditor – anvendelse af kriteriet om den private kreditor – begrundelsespligt)

(2022/C 84/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oltchim SA (Râmnicu Vâlcea, Rumænien) (ved advokaterne C. Arhold, L.-A. Bondoc, S.-E. Petrisor og K. Struckmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2019/1144 af 17. december 2018 om Rumæniens statsstøtte SA.36086 (2016/C) (ex 2016/NN) til Oltchim (EUT 2019, L 181, s. 13).

Konklusion

- 1) Artikel 1, litra a) og c), i Kommissionens afgørelse (EU) 2019/1144 af 17. december 2018 om Rumæniens statsstøtte SA.36086 (2016/C) (ex 2016/NN) til Oltchim SA annulleres.
- 2) Artikel 3-6 og artikel 7, stk. 2, i afgørelse 2019/1144 annulleres, for så vidt som de vedrører de foranstaltninger, der er nævnt i denne afgørelses artikel 1, litra a) og c).
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Oltchim bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.
- 5) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af de af Oltchim afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 11.11.2019.

Rettens dom af 21. december 2021 — Hamers mod Cedefop

(Sag T-159/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – OLAF's undersøgelse – overgivelse til de nationale retslige myndigheder af oplysninger vedrørende forhold, der kan forfølges strafferetligt – national straffesag – frifindelse – Cedefops adfærd i forbindelse med den nationale straffesag – afslag på ansøgningen om erstatning – annullations- og erstatningssøgsmål – interessekonflikt – uskyldsformodning – kompetencerne hos Cedefops klageudvalg)

(2022/C 84/49)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Helene Hamers (Angelochori, Grækenland) (ved advokaterne V. Christianos, A. Politis, M. Rodopoulos og A. Skoulidakis)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (ved J. Siebel og L. Zacheilas, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne B. Wägenbaur og C. Meidanis)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Cedefops stiltiende afgørelse af 19. januar 2020 om afvisning af klagen vedrørende en ansøgning om erstatning for de tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt, dels om erstatning for disse tab.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse frifindes.
- 2) Helene Hamers betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 201 af 15.6.2020.

Rettens dom af 15. december 2021 — FT m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-224/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – løn – ansatte ved Kommissionen, der gør tjeneste i et tredjeland – mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn – tilbagevirkende kraft – retssikkerhed – omsorgspligt)

(2022/C 84/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: FT og de 22 andre sagsøgere, hvis navne er nævnt i bilaget til dommen (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af sagsøgernes lønseddel for juni 2019, for så vidt som der heri for første gang sker anvendelse af de justeringskoefficienter, der er fastsat med tilbagevirkende kraft pr. 1. august 2018.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) FT og de andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til dommen, betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 247 af 27.7.2020.

Rettens dom af 15. december 2021 — FJ m. fl. mod EU-Udenrigstjenesten(Sag T-225/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – løn – EU-Udenrigstjenestens ansatte, som gør tjeneste i et tredjeland – mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn – tilbagevirkende kraft – retssikkerhed – omsorgspligt)

(2022/C 84/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: FJ og de syv andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til dommen (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (ved S. Marquardt og R. Spáč, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af sagsøgernes lønseddel for juni 2019, for så vidt som der heri for første gang sker anvendelse af de justeringskoefficienter, der er fastsat med tilbagevirkende kraft fra den 1. august 2018.

Konklusion

- 1) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil frifindes.
- 2) FJ og de andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til dommen, betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 27.7.2020.

Rettens dom af 21. december 2021 — KS mod Frontex(Sag T-409/20) ⁽¹⁾

[Personalesag – midlertidigt ansatte – tidsbegrænset kontrakt – opsigelse af kontrakten – brud på tillidsforholdet – ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra b), nr. ii) – retten til at blive hørt – omsorgspligt – ansøgning om bistand og om erstatning – annullations- og erstatningssøgsmål]

(2022/C 84/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KS (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (ved H. Caniard, S. Drew, W. Szmidt og B. Dukay-Zangrando, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne T. Bontinck, A. Guillerme og L. Burguin)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Frontex' afgørelse af 30. august 2019 om opsigelse af sagsøgerens tidsbegrænsede ansættelseskontrakt og af afgørelse af 13. februar 2020 om afslag på sagsøgerens ansøgninger om bistand og om erstatning, dels om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren hævder at have lidt.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) den 13. februar 2020 annulleres, for så vidt som KS' ansøgning om bistand derved blev afslået.
- 2) I øvrigt frifindes Frontex.
- 3) KS bærer halvdelen af sine egne omkostninger.
- 4) Frontex bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af KS afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 279 af 24.8.2020.

Rettens dom af 21. december 2021 — MG mod EIB

(Sag T-573/20) (¹)

(Personalesag – ansatte ved EIB – løn – familietillæg – afslag på tildeling af tillæg til den forælder, der ikke har forældremyndigheden – forligsprocedure – rimelig frist – ansvar)

(2022/C 84/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: MG (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (ved G. Faedo og K. Carr, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand dels om annullation af EIB's skrivelser af 11. oktober 2018, af 7. februar 2019 og af 30. juli 2020, hvorved sagsøgeren blev frataget familietillæg og de deraf afledte økonomiske rettigheder, dels om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren hævder at have lidt.

Konklusion

- 1) Den Europæiske investeringsbank (EIB) betaler MG 500 EUR for den lidtte ikke-økonomiske skade.
- 2) I øvrigt frifindes EIB.
- 3) MG og EIB bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 371 af 3.11.2020.

Rettens dom af 15. december 2021 — FZ m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-618/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – løn – ansatte ved Kommissionen, der gør tjeneste i et tredjeland – årlig og mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn)

(2022/C 84/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: FZ og de 17 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til dommen (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved I. Melo Sampaio, B. Mongin og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af sagsøgernes lønseddel for december 2019, for så vidt som der heri for første gang sker anvendelse af de justeringskoefficienter, der er fastsat med tilbagevirkende kraft pr. 1. april og pr. 1. juli 2019.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) FZ og de andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til dommen, betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 433 af 14.12.2020.

Rettens dom af 15. december 2021 — FJ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-619/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – løn – EU-Udenrigstjenestens ansatte, der gør tjeneste i et tredjeland – årlig og mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn)

(2022/C 84/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: FJ, FL, FM, FN og FP (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (ved S. Marquardt og R. Spáč, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af sagsøgernes lønseddel for december 2019, for så vidt som der heri for første gang sker anvendelse af de justeringskoefficienter, der er fastsat med tilbagevirkende kraft pr. 1. april og pr. 1. juli 2019.

Konklusion

- 1) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil frifindes.
- 2) FJ, FL, FM, FN og FP betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 433 af 14.12.2020.

Retten dom af 15. december 2021 — Lück mod EUIPO — R. H. Investment (MALLE)(Sag T-188/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket MALLE – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001 – det eneste anbringende irrelevant]

(2022/C 84/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Jörg Lück (Hilden, Tyskland) (ved advokat L. Becker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Eberl og E. Markakis, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: R. H. Investment UG (haftungsbeschränkt) (Erlangen, Tyskland) (ved advokaterne M. Metzner og M. Scheiner)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. december 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1393/2020-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem R. H. Investment og Jörg Lück.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Jörg Lück betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 7.6.2021.

Sag anlagt den 27. oktober 2021 — NO mod Kommissionen

(Sag T-708/21)

(2022/C 84/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NO (ved Solicitor E. Smartt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionen i strid med sine forpligtelser i henhold til artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har undladt at træffe afgørelse, idet den undlod at tage stilling til sagsøgerens klage om bl.a. statsstøtte ydet af Irland.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Det fastslås, at sagsøgerens sagsomkostninger skal godtgøres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

Kommissionen var i henhold til artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde forpligtet til at tage stilling til sagsøgerens klage om bl.a. statsstøtte ydet af Irland inden for en rimelig frist efter fremsættelsen af sagsøgerens klage. I forbindelse med denne manglende afgørelse inden for en rimelig frist opfordrede sagsøgeren ved skrivelse af 28. juni 2021 Kommissionen til at træffe afgørelse. Kommissionen undlod i sit svar på sagsøgerens opfordring til at træffe afgørelse at tage stilling inden for den anførte frist efter sagsøgerens opfordring til at træffe afgørelse.

I betragtning af, at det er ubestrideligt, at Kommissionen under disse omstændigheder undlod at tage stilling, har sagsøgeren anlagt nærværende passivitetssøgsmål i henhold til artikel 265 TEUF.

Sag anlagt den 25. november 2021 — Hangzhou Dingsheng Industrial Group m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-748/21)

(2022/C 84/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Hangzhou Dingsheng Industrial Group Co., Ltd (Hangzhou, Kina), Dingheng New Materials Co., Ltd (Rayong, Thailand), Thai Ding Li New Materials Co. og Ltd (Rayong) (ved advokaterne G. Coppo og G. Pregno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1474⁽¹⁾ af 14. september 2021 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) 2015/2384 og gennemførelsesforordning (EU) 2017/271 på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af visse typer folie af aluminium afsendt fra Thailand, uanset om varen er angivet med oprindelse i Thailand eller ej, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende L 325 af 15. september 2021, annulleres for så vidt som den vedrører Hangzhou Dingsheng Industrial Group Co., Ltd., Dingheng New Materials Co., Ltd. og Thai Ding Li New Materials Co. Ltd, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Sagsøgerne har med det første anbringende gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med retlige fejl, for så vidt som den afslutter en undersøgelse, som blev indledt — ved indledningsforordningen — uden at Kommissionen opfyldte beviskravet i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 3 (første anbringendes første led). Kommissionen baserede sig således blindt på indholdet i anmodningen, der imidlertid er ufuldstændig og misvisende i betydelig grad, idet den er støttet på upålidelige oplysninger, som Kommissionen ikke efterprøvede eller supplerede. Sagsøgeren har desuden anført, at Kommissionen undlod at forholde sig passende til sagsøgernes bemærkninger om, at indledningen af undersøgelsen var ulovlig (det første anbringendes andet led).
2. Sagsøgerne har med det andet anbringende gjort gældende, at Kommissionen ikke anførte en passende begrundelse med hensyn til, om der forelå de materielle elementer, der er opregnet i grundforordningens artikel 13, stk. 1, og navnlig kravet med hensyn til, at toldens afhjælpende virkninger undergraves, i strid med artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og grundforordningens artikel 20, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 325, s. 6.

Sag anlagt den 13. december 2021 — DPG Deutsche Pfandsystem mod EUIPO — Užstato sistemos administratorius (Gengivelse af silhuetten af en flaske og en pil)

(Sag T-774/21)

(2022/C 84/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokat J. Götz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Užstato sistemos administratorius Vši (Vilnius, Litauen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Užstato sistemos administratorius Vši

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket (Gengivelse af silhuetten af en flaske og en pil) — registreringsansøgning nr. 14 481 519

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. september 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 117/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

Appelkammeret lagde fejlagtigt til grund for sin afgørelse, at sagsøgeren ikke havde godtgjort, at der var gjort reel brug af vedkommendes ældre varemærke i overensstemmelse med dets primære funktion som angivelse af de omhandlede varer og tjenesteydelsers handelsmæssige oprindelse.

Sag anlagt den 15. december 2021 — Folkertsma mod Kommissionen

(Sag T-778/21)

(2022/C 84/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rommert Folkertsma (Zierikzee, Nederlandene) (ved advokaterne L. Levi og P. Baudoux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens ansvar uden for kontraktforhold anerkendes.
- Der tildeles en erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt på grund af Kommissionens retsstridige handlinger.

- I givet fald annulleres Kommissionens afgørelse af 5. oktober 2021, hvorved dens ansvar i forbindelse med sagsøgerens fjernelse fra SUBRATA-projektet i Fillippinerne afvises.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt.
2. Andet anbringende om Kommissionens tilsidesættelse af begrundelsespligten.
3. Tredje anbringende om Kommissionens tilsidesættelse af pligten til at udvise fornøden omhu.

Den skade, som sagsøgeren har lidt, er faktisk, sikker og kvantificerbar. Den består i det af sagsøgeren lidt indtægtstab under tjenestekontraktens varighed, derefter i tabet af en reel mulighed for at få kontrakten fornyet med yderligere to år efter den oprindelige løbetid og for det tredje i det indgreb, der er gjort i sagsøgerens gode navn og omdømme. Sagsøgeren har nedlagt påstand om erstatning for sit økonomiske og ikke-økonomiske tab.

Sag anlagt den 21. december 2021 — TDK Foil Italy mod Kommissionen

(Sag T-788/21)

(2022/C 84/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TDK Foil Italy SpA (Rozzano, Italien) (ved advokaterne F. Di Gianni, A. Scalini og G. Pregno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1784⁽¹⁾ af 8. oktober 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fladvalsedede aluminiumsprodukter med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres, for så vidt som den lader anvendelsesområdet for antidumpingtolden omfatte råfolie af aluminium til brug ved fremstilling af højspændingsanodefolie og folie til forsegling (»tab foil«) til elektrolytkondensatorer med aluminiumplade.
- Subsidiært annulleres Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1784 af 8. oktober 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fladvalsedede aluminiumsprodukter med oprindelse i Folkerepublikken Kina, for så vidt som den ulovligt lader aluminiumsfolie af høj renhed være omfattet af anvendelsesområdet for antidumpingtolden.
- Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder til at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende, hvorefter Kommissionen ved at inkludere aluminiumsfolie af høj renhed i anvendelsesområdet for foranstaltningerne begik en åbenbar skønsfejl ved vurderingen af beviserne fremlagt under undersøgelsen og tilsidesatte proportionalitetsprincippet. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at der er solide beviser for, at aluminiumsfolie af høj renhed ikke fremstilles i EU.

2. Andet anbringende, hvorefter den anfægtede forordning indebærer en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 1, stk. 1, for så vidt som den anvendte antidumpingtold på indførsel af en vare, som ikke kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, og for så vidt som der ikke foreligger nogen interesse for Unionen.

(¹) EUT 2021, L 359, s. 6

Sag anlagt den 21. december 2021 — ClientEarth mod Kommissionen

(Sag T-792/21)

(2022/C 84/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth AISBL (Bruxelles, Belgien) (ved solicitor F. Logue)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens stiltiende afgørelse af 12. oktober 2021 i sag GESTDEM nr. 2021/4394 om afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt (¹) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 133 og 134 i Rettens procesreglement, herunder de af eventuelle intervererende parter afholdte sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat et enkelt anbringende om, at Kommissionen undlod at give en begrundelse, hvilket er i strid med artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001 (²), artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 296, stk. 2, TEUF.

(¹) Forklarende note: De omhandlede dokumenter vedrører EU's lovgivningsinitiativ om bæredygtig virksomhedsledelse.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 27. december 2021 — Grupo Eig Multimedia mod EUIPO — Globalización de Valores CFC & GCI (FORO16)

(Sag T-796/21)

(2022/C 84/63)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Grupo Eig Multimedia, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat D. Solana Giménez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Globalización de Valores CFC & GCI, SL (Mairena del Aljarafe, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Globalización de Valores CFC & GCI, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket FORO16 — registreringsansøgning nr. 18 036 099

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. oktober 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1785/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og der gives sagsøgeren medhold, idet den oprindelige afgørelse ophæves og der i dens sted træffes en ny, hvorefter der meddeles afslag på registrering af det omtvistede varemærke.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 24. december 2021 — European Food mod EUIPO — Société des produits Nestlé (FITNESS)

(Sag T-799/21)

(2022/C 84/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Food SA (Drăgănești, Rumænien) (ved advokat I. Speciac)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Société des produits Nestlé SA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket FITNESS — EU-varemærkeregistriering nr. 2 470 326

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. oktober 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 894/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært ændres den anfægtede afgørelse, og klagen over annullationsafdelingens afgørelse i ugyldighedssag nr. 5 802 C tages til følge.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 65, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 76 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 og af regel 37 og regel 50, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 52, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 52, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. januar 2022 — Airoldi Metalli mod Kommissionen**(Sag T-1/22)**

(2022/C 84/65)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Airoldi Metalli SpA (Molteno, Italien) (ved advokaterne M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler og V. Villante)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1784 af 8. oktober 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fladvalsed aluminiumsprodukter med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger i nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1784 ⁽¹⁾ har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende, om at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn ved skadesanalysen og analyse af årsagssammenhængen og vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt alle relevante dokumenter er fremlagt.
2. Andet anbringende om, at Europa-Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til muligheden for væsentlige fordrejninger i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1784 af 8.10.2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fladvalsed aluminiumsprodukter med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2021, L 359, s. 6).

Sag anlagt den 4. januar 2022 — Sveza Verkhnyaya Sinyachikha m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-2/22)**

(2022/C 84/66)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøgere:* Sveza Verkhnyaya Sinyachikha NAO (Verkhnyaya Sinyachikha, Rusland) og 6 andre (ved advokaterne P. Vander Schueren og E. Gergondet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 af 8. november 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland ⁽¹⁾ («den anfægtede forordning») annulleres, i det omfang den vedrører sagsøgerne.
- Sagsøgte tilpligtes at betale de omkostninger, som sagsøgerne har afholdt i forbindelse med den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn og handlede i strid med artikel 2, stk. 10, litra i), i forordning (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ («grundforordningen») ved ikke at lægge til grund, at sagsøgerne og Sveza-Les udgjorde en enkelt økonomisk enhed, og ved at justere eksportprisen for de provisionsbeløb, der blev betalt til Sveza-Les, eller subsidiært at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn og handlede i strid med grundforordningens artikel 2, stk.10, og artikel 2, stk. 10, litra i), ved ikke at justere den normale værdi for den avance, som Sveza-Les modtog for hjemmemarkedssalg.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn og handlede i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 6, ved at se bort fra den dividende, som Sveza-Les modtog fra Sveza Uralskiy, da den fastlagde salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger ved beregningen af den normale værdi.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn og handlede i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 6, ved at henføre omkostninger, som Sveza-Les havde afholdt i forbindelse med forvaltningstjenesteydelser, til produktion og salg af krydsfiner, da den fastlagde salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger ved beregningen af den normale værdi.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn, undlod at give en begrundelse og tilsidesatte retten til god forvaltning ved at inkludere kvadratisk krydsfiner i varedækningen for den pågældende vare, eller subsidiært at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn, undlod at give en begrundelse, tilsidesatte retten til god forvaltning og handlede i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 6, ved ikke at foretage en separat vurdering af kvadratisk krydsfiner med henblik på fastlæggelsen af skade og årsagssammenhæng.
5. Femte anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn, handlede i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og tilsidesatte retten til god forvaltning ved at fastlægge importtallene ud fra upålidelige data.
6. Sjette anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn, handlede i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, og tilsidesatte retten til god forvaltning ved ikke i sin vurdering af årsagssammenhængen at tage hensyn til forekomsten af forskellige markedssegmenter såvel som indvirkningen fra andre, kendte skadeforvoldende faktorer.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 394, s. 7.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Sag anlagt den 4. januar 2022 — ZHPLK mod Kommissionen

(Sag T-3/22)

(2022/C 84/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Zheshartsky LPK OOO (Zheshart, Rusland) (ved advokaterne P. Vander Schueren og E. Gergondet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 af 8. november 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland ⁽¹⁾ («den anfægtede forordning») annulleres, i det omfang den vedrører sagsøgeren.
- Sagsøgte tilpligtes at betale de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn og handlede i strid med artikel 2, stk. 10, og artikel 2, stk. 10, litra i), i forordning (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ («grundforordningen») ved at justere sagsøgerens eksportpris for de provisioner, der blev betalt til Trade House for hjemmemarkedssalg, i stedet for at justere den normale værdi for disse provisioners fulde beløb.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn og handlede i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra e), eller subsidiært artikel 2, stk. 10, litra k), ved ikke at tage hensyn til refusioner af transportomkostninger, da den justerede eksportprisen.
3. Tredje og subsidiært fremsatte anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn, handlede i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 6, og undlod at give en begrundelse ved ikke at tage hensyn til refusioner af transportomkostninger, da den fastlagde sagsøgerens salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger på hjemmemarkedet.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn, undlod at give en begrundelse og tilsidesatte retten til god forvaltning ved at inkludere kvadratisk krydsfiner i varedækningen for den pågældende vare, eller subsidiært at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn, undlod at give en begrundelse, tilsidesatte retten til god forvaltning og handlede i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 6, ved ikke at foretage en separat vurdering af kvadratisk krydsfiner med henblik på fastlæggelsen af skade og årsagssammenhæng.
5. Femte anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn, handlede i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og tilsidesatte retten til god forvaltning ved at fastlægge importtallene ud fra upålidelige data.
6. Sjette anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn, handlede i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, og tilsidesatte retten til god forvaltning ved ikke i sin vurdering af årsagssammenhængen at tage hensyn til forekomsten af forskellige markedssegmenter såvel som indvirkningen fra andre, kendte skadeforvoldende faktorer.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 394, s. 7.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Sag anlagt den 5. januar 2022 — Puma mod EUIPO — Brooks Sports (Gengivelse af en vinkel)**(Sag T-5/22)**

(2022/C 84/68)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Brooks Sports, Inc. (Seattle, Washington, De Forenede Stater)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Brooks Sports, Inc.*Det omtvistede varemærke:* International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af et figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Gengivelse af en vinkel« — registreringsansøgning nr. 1 441 912*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 29. oktober 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 910/2021-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 6. januar 2022 — FFI Female Financial Invest mod EUIPO — MLP Finanzberatung SE (Financery)**(Sag T-7/22)**

(2022/C 84/69)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* FFI Female Financial Invest GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokat M. Gramsch)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* MLP Finanzberatung SE (Wiesloch, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* FFI Female Financial Invest GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Financery — registreringsansøgning nr. 18 041 007

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. oktober 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1820/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 6. januar 2022 — Topcart mod EUIPO — Carl International (TC CARL)

(Sag T-8/22)

(2022/C 84/70)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Topcart GmbH (Wiesbaden, Tyskland) (ved advokat M. Hoffmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Carl International (Limonest, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Topcart GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket TC CARL — registreringsansøgning nr. 15 519 283

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. oktober 2021 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2561/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 7. januar 2022 — Olimp Laboratories mod EUIPO (VITA-MIN MULTIPLE SPORT)**(Sag T-9/22)**

(2022/C 84/71)

Processprog: polsk

Parter*Sagsøger:* Olimp Laboratories sp. z o.o. (Dębica, Polen) (ved advokat M. Kondrat)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket VITA-MIN MULTIPLE SPORT — registreringsansøgning nr. 18 115 249*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 8. november 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 771/2020-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og sagen hjemvises til EUIPO til fornyet behandling,
eller
- den anfægtede afgørelse ændres således, at det fastslås, at der med hensyn til tegnet »VITA-MIN MULTIPLE SPORT« for de varer i klasse 5 i Niceklassifikationen, der er omfattet af ansøgningen, ikke består en absolut registreringshindring i henhold til EU-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i form af tegnets manglende særpræg eller beskrivende karakter.
- Der træffes afgørelse om sagsomkostningerne efter gældende regler.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 103, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.

Sag anlagt den 7. januar 2022 — Wajos mod EUIPO (formen på en flaske)**(Sag T-10/22)**

(2022/C 84/72)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Wajos GmbH (Dohr, Tyskland) (ved advokaterne N. Böhmer og J. Schneiders)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om det tredimensionalt EU-varemærke (formen på en flaske) — registreringsansøgning nr. 14 886 097.

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. oktober 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2958/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af princippet om retskraft
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra e), i Rådets forordning (EF) 207/2009.

Sag anlagt den 10. januar 2022 — Motel One mod EUIPO — Apartment One (APART MENT ONE SLEEP CLEVER.)**(Sag T-15/22)**

(2022/C 84/73)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Motel One GmbH (München, Tyskland) (advokaterne M. Hartmann, S. Fröhlich og H. Lerchl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Apartment One GbR (Grasbrunn, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Apartment One GbR

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket APART MENT ONE SLEEP CLEVER — registreringsansøgning nr. 18 009 642

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. oktober 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 564/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 8. januar 2022 — Tóth mod Kommissionen

(Sag T-17/22)

(2022/C 84/74)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Bertalan Tóth (Pécs, Ungarn) (ved advokaterne Á. Baratta og B. Czudar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), hvorved OLAF gav sagsøgeren afslag på aktindsigt i dokumentet »Rapport final de l'Office européen de lutte antifraude (OLAF) OF/2015/0034/B4 relatif aux activités d'éclairage public de Élios Innovatív Zrt.«, annulleres, idet OLAF ikke traf afgørelse om sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt inden for de fastsatte frister, jf. artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001⁽¹⁾.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Tilsidesættelse af begrundelsespligten

- OLAF har tilsidesat sin begrundelsespligt, idet kontoret — uden at begrunde dette behørigt — gav afslag på aktindsigt i dokumentet »Rapport final de l'Office européen de lutte antifraude (OLAF) OF/2015/0034/B4 relatif aux activités d'éclairage public de Élios Innovatív Zrt.«

2. Afslaget på begæringen om aktindsigt var ulovligt

- OLAF gav afslag på begæringen om aktindsigt uden at henvise til en af de i artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 anførte undtagelser, som kan begrunde et afslag på en begæring om aktindsigt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 10. januar 2022 — Nempört Liman İşletmeleri Ve Özel Antrepo Nakliye Ticaret mod EUIPO — Newport Europe (NEMPORT LİMAN İŞLETMELERİ)

(Sag T-18/22)

(2022/C 84/75)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nempört Liman İşletmeleri Ve Özel Antrepo Nakliye Ticaret AŞ (Izmir, Tyrkiet) (ved advokat V. Martín Santos)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Newport Europe BV (Moerdijk, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Nempört Liman İşletmeleri Ve Özel Antrepo Nakliye Ticaret AŞ

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket NEMPORT LIMAN İŞLETMELERİ — registreringsansøgning nr. 18 101 775

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. november 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 562/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Klageren/intervenienten og/eller EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med dette søgsmål og alle sagsbehandlingsomkostninger forbundet med afgørelser truffet af EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA